

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีการเก็บข้อมูลจากหลายกลุ่มตัวอย่างด้วยกันดังได้ชี้แจงในบทที่แล้ว ภายหลังจากการเก็บข้อมูลทั้งแบบสอบถาม การสัมภาษณ์ และการศึกษาจากเอกสารผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลแยกตามกลุ่มตัวอย่างดังต่อไปนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ
2. คณาจารย์
3. บัณฑิต
4. นักศึกษาปัจจุบัน
5. ผู้ใช้บัณฑิต
6. ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง
8. การศึกษาจากเอกสาร

1. ผู้ทรงคุณวุฒิ

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญในสาขาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์และการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 คน โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 2 องค์ประกอบด้วยกันคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (I1) และโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (I2) โดยได้สรุปบทสัมภาษณ์ (ภาคผนวก 4.1 บทสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ) ไว้ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร(I1)

ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามท่านมีความเห็นว่าดีแล้ว ทั้งวัตถุประสงค์ทั่วไป และวัตถุประสงค์เฉพาะ โดยให้เหตุผลว่า ด้านวัตถุประสงค์ทั่วไป หลักสูตรเน้นการผลิตบัณฑิตศึกษาศาสตร์ภาษาอังกฤษก็ควรมีความรู้ด้านภาษาศาสตร์ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดสำหรับครูสอนภาษา นอกจากภาษาแล้วควรรู้ด้าน วรรณคดีและวัฒนธรรมเพราะแยกกันไม่ออก นักศึกษาควรรู้ภูมิหลังเกี่ยวกับตัวภาษา แนวคิดและการปฏิบัติของเจ้าของภาษา

ด้านวัตถุประสงค์เฉพาะ นักศึกษาควรมีความรู้ด้านการจัดการเรียนการสอน การผลิตสื่อ การวัดและประเมินผล นอกจากนี้ยังสามารถทำการวิจัยค้นคว้าได้ เพราะหากมีแต่เนื้อหาแล้วไม่มีสื่อช่วยสอนที่น่าสนใจ การเรียนก็จะได้ผลสัมฤทธิ์ น้อยกว่า

อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิได้มีข้อเสนอแนะว่า ควรเปลี่ยนจากคำว่า“การถ่ายทอดความรู้” ในวัตถุประสงค์ทั่วไป เป็นคำว่า“การจัดการความรู้” (Knowledge management) โดยให้เหตุผลว่า เพื่อให้ทันสมัยตามหลักจิตวิทยา การเรียนการสอนในปัจจุบัน คำว่า“การถ่ายทอดความรู้” ถูกใช้มานานมากและมีความหมายในเชิงที่ผู้สอนถ่ายทอดความรู้สู่ผู้เรียน นักศึกษาจึงขาดactive learning

อีกประการหนึ่งคือ ควรเปลี่ยนคำว่า“ความรู้พื้นฐาน” เป็นคำอื่นที่ความหมายลึกซึ้งกว่า เนื่องจากนักศึกษาที่จบการศึกษาเป็นครูภาษาอังกฤษควรมีความรู้มากกว่าแค่ระดับพื้นฐาน แต่มีได้เป็นความรู้ลึกขนาดระดับปริญญาโท คำที่จะใช้ใหม่ควรแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีศักยภาพและมีความลึกในความรู้ระดับหนึ่ง

1.2 โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (I2)

โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรโดยรวมมีความเหมาะสมดี ทั้งวิชาเอกบังคับจำนวน 5 หน่วยกิต รายวิชาที่บังคับมีทั้งความรู้ การพัฒนาพื้นฐานทางภาษาศาสตร์ ความรู้ความสามารถด้านการเขียน การอ่าน การฟัง และการพูด ผู้ทรงคุณส่วนมากเห็นว่า คำบรรยายวัตถุประสงค์ไม่สำคัญเท่าการทำให้สิ่งที่เขียนบรรลุผลในให้นักศึกษามีความรู้ในเนื้อหาภาษาอังกฤษเทียบกับนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษส่วนอย่างคณะอักษรศาสตร์ไม่ได้ จึงอยากให้ผู้สอนเน้นวิชาความรู้ในกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์ ทั้งความรู้ด้านภาษาศาสตร์ทั่วไป โครงสร้าง และการออกเสียง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับครูสอนภาษา

กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี

กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดีเป็นรายวิชาที่มีความรู้ที่จำเป็นคือ ภาษาศาสตร์ประยุกต์ สัทศาสตร์ และโครงสร้าง ส่วนในกลุ่มวิชาวรรณคดีก็มีความเหมาะสมเพราะมีการศึกษาทั้งวรรณคดีอังกฤษเบื้องต้น นวนิยาย เรื่องสั้นอังกฤษและอเมริกา และการศึกษากวีนิพนธ์คัดสรรภาษาอังกฤษ ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งแนะนำให้ปรับแก้วิชา โครงสร้างภาษาอังกฤษ (English Structure) เป็นวิชาวาทย์สัมพันธ์ (English Syntax) เพื่อให้เนื้อหาวิชามีความทันสมัย นักศึกษาจะได้ใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง

กลุ่มวิชาการสอน

วิชานอกเหนือจากนี้ เป็นวิชาที่ทำให้ให้นักศึกษาเป็นครูที่สมบูรณ์มากขึ้นได้แก่ วิชาการสอน โดยมีคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การสอนอ่าน การพัฒนาสื่อ การวัดและประเมินผล เป็นต้น อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะให้ปรับเปลี่ยนลำดับของรายวิชาใหม่ ดังนี้

ชั้นปีที่3/1 รายวิชา 466 471 วิธีสอนภาษาอังกฤษ เพราะเป็นความรู้พื้นฐานที่นักศึกษาต้องได้เรียนก่อนวิชาอื่นในกลุ่มการสอน

ชั้นปีที่3/2 รายวิชา 466 473 การพัฒนาสื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และ รายวิชา 466 274 CALL เมื่อมีความรู้ด้านวิธีสอนในภาคเรียนก่อนหน้านี้อาจจะสามารถเข้าใจวิชาเหล่านี้ได้ดีกว่า

ชั้นปีที่4/1 รายวิชา 466 474 การวัดและประเมินผลการเรียนภาษาอังกฤษ และ รายวิชา466 472 การสอนอ่านภาษาอังกฤษ เพราะวิชาแรกเป็นขั้นสุดท้ายในการเรียนการสอน และวิชาหลังเป็นรายวิชาย่อยของวิธีสอนภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งมีความคิดเห็นแย้งว่า ควรปรับแก้วิชาการสอนอ่านภาษาอังกฤษให้เพิ่มเติมการสอนฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษด้วย เพื่อให้นักศึกษาจะได้มีความรู้ และเข้าใจสามารถประยุกต์ใช้กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษได้ครบทุกทักษะ มิใช่เน้นแค่การอ่านอย่างเดียว หรืออาจจะมีรายวิชาที่สอนคู่กันไปเช่น การสอนอ่าน-เขียนภาษาอังกฤษ และการสอนฟัง-พูดภาษาอังกฤษ เป็นต้น

ส่วนวิชาสัมมนาเรื่องการสอนเปิดสอนในภาคการศึกษาปลายชั้นปีที่ 5 ก็มีความเหมาะสมดีแล้ว เนื่องจากนักศึกษาควรมีประสบการณ์การสอนก่อนถึงจะสามารถมีการสัมมนาแลกเปลี่ยนความรู้กันได้

กลุ่มวิชาเลือกเอก

กลุ่มวิชาเอกเลือกก็มีความเหมาะสมเพราะเลือกเรียนได้ประมาณ 10 จาก 15 รายวิชาให้เลือก มีเนื้อหากว้างขวางเหมาะกับการเตรียมตัวเป็นครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความพร้อมทั้งด้านภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม มีข้อเสนอแนะให้ยกเลิกรายวิชา 466 355 การเปรียบเทียบระหว่างภาษาไทยและอังกฤษ และวิเคราะห์ข้อผิดพลาด เนื่องจากมีเนื้อหาซ้ำสมัย และไม่เคยเปิดสอนเลย และรายวิชา 466 376 ประเด็นและแนวโน้มในการสอนภาษาอังกฤษ เนื่องจากเนื้อหาจะซ้ำซ้อนกับวิชาวิธีสอนภาษาอังกฤษ การสอนอ่านภาษาอังกฤษ และสัมมนาการสอนภาษาอังกฤษ

2. คณาจารย์

ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์คณาจารย์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ จำนวนทั้งสิ้น 7 คน โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 8 องค์ประกอบด้วยกันคือแผนการดำเนินงานของภาควิชา / สาขาวิชา (C1) จุดแข็ง / จุดอ่อนของภาควิชา/สาขาวิชา (C2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (I1) โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (I2) คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก (I3) คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (I4) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (I5) การบริหารหลักสูตร (PC6) โดยได้สรุปบทสัมภาษณ์ (ภาคผนวก 4.2 บทสัมภาษณ์คณาจารย์) ไว้ดังนี้

2.1 แผนการดำเนินงานของภาควิชา / สาขาวิชา(C1)

ภาควิชามีคนมาก งานมาก ไม่มีการวางแผนงานเป็นระบบรองรับ ภาควิชาต้องมีการวางแผนในระยะ 5 – 10 ปีเรื่องอาจารย์ที่เกษียณอายุราชการ แล้ววางแผนการวางกำลังคนทดแทน เนื่องจากปัจจุบันใช้เวลานานมากในการหาอาจารย์มาทดแทน ต้องมีการวางแผนรับอาจารย์ทั้งด้านหลักสูตรและด้านการสอน เพราะอาจเกิดปัญหาไม่มีจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรเพียงพอ ทำให้ต้องจ้างบุคคลภายนอก

สาขาควรแยกออกเป็นภาควิชา เพราะมีจำนวนอาจารย์กว่า 10 คน เพื่อจะได้มีการแบ่งงานชัดเจน มีการประชุมวางแผนงานรายเดือน และรายปี เพื่อวางแผนทั้งคุณภาพและปริมาณ เช่น โครงการวิจัย โครงการวิชาการ

มีการพัฒนาอาจารย์อย่างเป็นระบบทางด้านวิชาการและการเงิน ส่งเสริมให้ทำวิจัยมีการพบปะพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องวิชาการ หรือมีกลุ่มอาจารย์ผู้มีความชำนาญให้คำปรึกษาด้านงานวิจัยได้ เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับงานวิจัยที่กำลังทำอยู่หรือเทคนิคการสอนเพื่อพัฒนาการสอนต่อไป เนื่องจากอาจารย์รุ่นใหม่ต้องการคำแนะนำอย่างมาก แต่ไม่ทราบจะเข้าไปพบใคร ควรมีการตั้งงบประมาณสำหรับการเข้าร่วมสัมมนา ศึกษาดูงานต่างประเทศ หรือมีบุคลากรต่างประเทศมาแลกเปลี่ยนความรู้ เพราะจะส่งผลต่อนักศึกษาโดยตรงและเป็นการกระตุ้นให้อาจารย์พัฒนาตนเองอีกด้วยหรือสรรหาความร่วมมือกับหน่วยงานจากต่างประเทศ เช่น การออกแบบรายวิชาออนไลน์เพื่อสอนระหว่างคณาจารย์ร่วมกันจากสองสถาบัน เป็นต้น

2.2 จุดแข็ง / จุดอ่อนของภาควิชา/สาขาวิชา (C2)

ด้านหลักสูตรคณาจารย์โดยมากเห็นว่าดีอยู่แล้ว เพียงแต่มีข้อคิดเห็นแนะนำดังนี้ วิชาทักษะความรู้ภาษาอังกฤษมีน้อยเกินไปควรมีวิชาที่เน้นความรู้ให้มาก โดยไม่มีการสอนปนเช่น วิชาวรรณคดีอังกฤษ (English Literature) เป็นต้น นักศึกษาควรได้รู้จัก terms ต่างๆ ในทางวรรณคดี ควรเพิ่มวิชาการอ่าน การเขียน วิชาเชิงนโยบายให้นักศึกษาจบการศึกษาไปแล้วสร้างสรรค์งานอื่นๆ เองได้ วิชาในสาขามีเนื้อหาใกล้เคียงกันมาก ผู้สอนต้องมีการหารือกัน เพื่อมิให้เกิดการซ้ำซ้อนในเนื้อหาวิชาในบางจุด บางวิชายังไม่มีอาจารย์ที่มีควมรู้โดยตรงในเรื่องนั้น อาจจะเป็นเพราะไม่มีความสนใจในแขนงวิชาหรือไม่ถนัดก็เป็นได้

ด้านวิธีการสอนสาขาน่าจะใช้วิธีสอนแบบออนไลน์ให้มากขึ้นมีความร่วมมือของทั้งอาจารย์และนักศึกษาในการศึกษาร่วมกันผ่านระบบสื่ออินเทอร์เน็ต และเนื่องจากเทคโนโลยีสมัยนี้ก้าวล้ำไปไม่หยุดยั้ง อาจารย์ควรพัฒนาตนเองให้ทัน และสอนนักศึกษาให้ใช้เครื่องมือไฮเทคเหล่านี้ด้วยเพราะบางทีอาจจะต้องไปสอนโดยใช้เครื่องมือเหล่านี้ในอนาคต

ด้านอาจารย์ของสาขามีจุดอ่อนคือ บางคนมิได้มีภูมิหลังหรือจบการศึกษาโดยตรงด้านการสอน ควรหาวิธีให้อาจารย์เหล่านี้พัฒนาความรู้ให้ตรงด้านศึกษาศาสตร์เพื่อให้ตอบสนองการผลิตครูได้ อีกประการคือ อาจารย์ในสาขาควรมีความเป็นหนึ่งเดียวกันมากกว่านี้ และร่วมมือกันทำงานเป็นกลุ่ม

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ควรมีการประชุมกันระหว่างครูพี่เลี้ยงและอาจารย์นิเทศ เพื่อให้การประเมินเป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อความยุติธรรมต่อนักศึกษา อาจารย์บางท่านให้ข้อสังเกตว่า นักศึกษาที่ฝึกสอนในภาค

เรียนแรกจะรู้สึกตื่นเต้น แล้วมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา แต่ในภาคเรียนที่สองจะหย่อนประสิทธิภาพในการสอนอย่างเห็นได้ชัด ควรมีมาตรการใดช่วยกระตุ้นนักศึกษาทำให้พวกเขามองเห็นว่าการฝึกสอนถึงสองภาคเรียนหรือหนึ่งปีการศึกษา มีความหมายอย่างแท้จริง

ด้านบุคลากรสนับสนุน จุดแข็งอยู่ที่เลขาคณาวิชาเพราะเป็นคนทำงานได้ดีช่วยงานได้มาก แต่ของสาขาไม่มีเจ้าหน้าที่เป็นของตนเอง สาขาที่มีจำนวนอาจารย์มากที่สุดในภาควิชา มากกว่าบางภาควิชาด้วยซ้ำ ส่วนบุคลากรสำนักงานเลขาคณะศึกษาศาสตร์ น่าจะเพิ่มขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ รับผิดชอบหน้าที่ดูแลด้านสวัสดิการ และวิชาการ หากการประชุมสัมมนาจากภายนอกนำเสนอให้คณาจารย์ ข้อเสนอแนะอีกประเด็นหนึ่งคือ หากมีความรู้ภาษาอังกฤษบ้างก็จะช่วยงานได้มาก อาจารย์ท่านหนึ่งให้ความเห็นว่า บุคลากรมีความเป็นมิตรและช่วยเหลือดี

ความรู้ความสามารถของนักศึกษา มีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน จุดแข็งคือ สาขาได้นักศึกษามีความสามารถอยู่แล้วพอสมควร นักศึกษาที่ถูกคัดเลือกจากระบบแอดมิชชั่นจะมีความสามารถด้านภาษาก่อนข้างดี แต่ความเป็นครูน้อยกว่านักศึกษาจากระบบโควตา จุดอ่อนคือ สาขาไม่สามารถกำหนดนโยบายได้เองในการรับสมัคร นักศึกษาบางกลุ่มก็มีความรู้คืออยู่แล้วแต่เป็นส่วนน้อย ส่วนใหญ่คือนักศึกษาไม่มีตัวเลือกที่จะเรียนต่อสาขาอื่นๆ เนื่องจากความรู้ความสามารถของตนเองไม่เพียงพอที่จะสอบผ่านได้ เลยเลือกสาขานี้ หรือคณะนี้ ทำให้ความรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษายู่ในระดับกลางถึงระดับอ่อน ซึ่งความรู้พื้นฐานตรงนี้อาจจะน้อยไปสำหรับการจะเป็นครูในอนาคต อาจารย์บางท่านถึงกับยอมรับว่า ไม่สามารถปรับเปลี่ยนใดๆ ในเรื่องกำหนดความสามารถของนักศึกษาที่จะเข้ามา เนื่องจากสาขาไม่ใช่ผู้ดำเนินนโยบายโดยตรง อีกประการคือ ต้องรับนักเรียนที่มีความต้องการเป็นครูจริงๆ เข้ามาเรียนในสาขา

เสียงส่วนมากเห็นว่า ด้านการร่วมมือกับต่างประเทศยังน้อย มีคำแนะนำให้สรรหาความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกต่างคณะ ต่างมหาวิทยาลัย ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ อย่างเช่นสาขาการสอนภาษาจีน ทั้งในแถบภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ยุโรป หรืออเมริกา หรืออาจจะมีความร่วมมือกันสอนรายวิชาผ่านระบบออนไลน์โดยคณาจารย์จากสองมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ ควรสร้างความร่วมมือกับสถานศึกษาหรือโรงเรียนในชุมชนให้มากขึ้น เพราะเป็นส่วนสำคัญในการช่วยผลิตครูในการฝึกสอน และมีส่วนที่จะช่วยชี้ถึงคุณสมบัติครูที่ต้องการโดยสถานศึกษาอย่างแท้จริง

คณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า ความมีชื่อเสียงของสาขา และของสถาบันการศึกษาเป็นจุดแข็งประการหนึ่ง เพียงแต่ต้องพัฒนาด้านการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพื่อดึงดูดนักศึกษาที่มีคุณภาพ

2.3 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (II)

คณาจารย์ส่วนมากเห็นด้วยว่าเหมาะสมคืออยู่แล้ว วัตถุประสงค์หลักคือ เพื่อผลิตครูสอนภาษาอังกฤษ จึงมีการพัฒนานักศึกษาด้านทักษะภาษา ด้านวิธีสอน ด้านการพัฒนาแบบเรียน วรรณคดี ภาษาศาสตร์ แต่ควรเพิ่ม

เนื้อหาภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะให้ปรับตามสกอ. เพิ่มด้านคุณธรรมจริยธรรม การเชื่อมโยงกับชุมชนภายนอก

2.4 โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร (I2)

คณาจารย์ทั้งหมดเห็นตรงกันว่า ด้านโครงสร้างหลักสูตร ควรมีการเพิ่มรายวิชาความรู้ทักษะภาษาอังกฤษ ทั้ง 4 ด้าน หรือวิชาทางด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษต่างๆ ให้มากขึ้น วิชาที่เน้นทักษะการให้เหตุผลการคิดวิเคราะห์ วิชาวรรณคดีภาษาอังกฤษซึ่งไม่มีเนื้อหาการสอนเลย วิชา Micro Teaching วิชาเลือกเช่น วิชา Internship เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้ภาษา วัฒนธรรมจริงๆ กับเจ้าของภาษา วิชาที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนจริง วิชาที่ใช้กับอาชีพอื่นๆ มีการเพิ่มกิจกรรมที่นักศึกษาได้ทำเพื่อชุมชน อาจารย์บางท่านกลับความคิดเห็นว่า นอกจากวิชาความรู้ด้านภาษาอังกฤษแล้ว ควรเน้นวิชาที่เกี่ยวกับการสอนควบคู่กันไปด้วย

รายวิชาที่ควรปรับออก หรือไม่ควรมีเช่น Testing, Activities เพราะหากมีภาษาอังกฤษดีแล้ว นักศึกษาสามารถเข้าถึงวิชาเหล่านี้ได้เอง อีกวิชาคือที่เกี่ยวข้องกับอินเทอร์เน็ต เพราะนักศึกษามีนี้ สามารถใช้เตอร์เน็ตกันคล่องแล้ว ทั้งสำหรับการสื่อสารและการเรียนรู้จึงมีเนื้อหาที่น่าสนใจน้อยสำหรับการสอนหนึ่งภาคเรียน ทั้งนี้ต้องดูผลลัพธ์ที่ได้จากการเรียน หากไม่มีความรู้ใดที่ออกเอยอย่างเป็นรูปธรรมก็ควรปิดวิชานี้ อีกความเห็นหนึ่งให้ตัดวิชาที่ไม่ช่วยในการผลิตครูโดยตรงออก เช่น วิชาปรัชญาการศึกษา

หลายรายวิชาที่เนื้อหาทับซ้อนกันควรรวบเป็นวิชาเดียว นักศึกษาจะได้ไม่ต้องเรียนซ้ำ และใช้เงินในรายละเอียดเชิงลึกมากขึ้น มีกิจกรรมที่มีรายละเอียดมากขึ้น

ควรพิจารณาเปลี่ยนลำดับรายวิชาที่เปิดสอนเนื่องจากในหลักสูตรแบบดั้งเดิมต้องการให้นักศึกษาเรียนในห้องทั้งหมด 4 ปี หรือ 8 ภาคการศึกษา ก่อนออกไปฝึกสอน 1 ปี หรือ 2 ภาคการศึกษา แต่ในความเป็นจริงภาคศึกษากำหนดให้เรียนก่อน 3½ ปี ออกฝึกสอน 2 ภาคเรียน แล้วกลับมาเรียนอีกหนึ่งภาคเรียนที่เหลือ ดังนั้น ลำดับรายวิชาที่จัดไว้ในหลักสูตรก็ถูกเปลี่ยนแปลงหมด บางรายวิชาที่ควรจะเป็นลำดับก่อนหลังกัน (pre-requisite) ก็ถูกบรรจุในภาคเรียนเดียวกัน เช่น วิชา Introduction to Literature ควรมาก่อนวิชา Critical Reading หนึ่งภาคเรียน มีที่อยู่ภาคเดียวกัน นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะว่าควรเปิดวิชาเลือกเอกให้มากขึ้น เพราะปัจจุบันมีให้เลือกน้อยมาก เสมือนเป็นวิชาบังคับมากกว่าและเพิ่มจำนวนชั่วโมงในบางรายวิชาเพื่อให้มีจำนวนรายวิชาน้อยลง

2.5 คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก (I3)

ข้อสอบคัดเลือกไม่ค่อยได้มาตรฐาน แต่ทางสาขาต้องยอมรับข้อสอบกลางต่อไป หากเป็นไปได้ทางคณะมีข้อสอบข้อเขียนวิชาเฉพาะที่จัดทำเอง เพื่อช่วยแบ่งกลุ่มนักศึกษา แต่จะเป็นการเพิ่มภาระงานซึ่งต้องมีพิจารณากันให้ดีอย่างไรก็ตามคณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการไม่จำกัดผู้สมัครว่าจะเป็นสายวิทย์หรือสายศิลป์ เพราะใครก็สามารถเป็นครูได้ เพียงเสนอให้มีการคัดเลือกคะแนนภาษาต่างประเทศ (อังกฤษ จีน) ให้อยู่ในระดับสูงเช่นมากกว่า 3.00 ขึ้นไป

ด้านการสอบสัมภาษณ์ มีผลน้อยมากต่อการสอบคัดเลือกชั้นนักศึกษา ควรให้มีผลนี้ ให้นักคะแนนทั้งข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์ให้เท่ากัน อย่างไรก็ตาม ต้องมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจนมาก

คณาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นคล้ายคลึงกันในเรื่องการใช้คะแนนเฉลี่ย หรือ GPA ในการพิจารณา อาทิ หากใช้คะแนนดังกล่าวอย่างเดียวย่อมจะไม่เหมาะสม เนื่องจากคะแนนของแต่ละคนไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน ควรใช้คะแนนที่เกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษโดยตรง เช่น ใช้คะแนนภาษาอังกฤษของข้อสอบ GPA/PAT เป็นต้น ควรใช้เกณฑ์หลายๆ อย่างควบคู่กันไปไม่ควรใช้เพียงเกณฑ์เดียวอาจารย์บางท่านให้คำแนะนำว่าหากใช้ค่า GPA ควรเพิ่มเกณฑ์เป็นไม่ต่ำกว่า 3.00 หรือ 3.25 เพื่อให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพมากกว่านี้ เนื่องจากปัจจุบันโรงเรียนมัธยมมีการเก็บคะแนนค่อนข้างสูง อาจารย์บางท่านเห็นแย้งว่า คะแนนเฉลี่ยที่ 2.5 มีความเหมาะสมอยู่แล้วในการคัดเลือกนักศึกษา หากต้องการใช้เกณฑ์ 3.00 ควรใช้ในการคัดเลือกนักศึกษาคุณภาพจริงๆ เช่น นักศึกษาทุน เป็นต้น

ในการสอบคัดเลือกโดยตรงกับคณะมีความเหมาะสมดี คณาจารย์บางท่านให้เหตุผลว่า หากรับตรงก่อนจะทำให้ได้นักศึกษาที่มีคุณภาพมาก่อนระบบโควตาหรือระบบแอดมิชชัน นอกจากนี้มีข้อเสนอแนะว่า ควรรับนักศึกษาโครงการพิเศษ เพราะงบทันทีอยู่ไม่เพียงพอ และเพื่อเปิดให้นักศึกษาที่อยากจะเรียนสาขานี้จริงๆ ได้มีโอกาสเรียนวิชาที่ตนชอบ หรือหากต้องการเปิดก็ต้องพิจารณาว่า มีอะไรพิเศษเพิ่มในหลักสูตรหรือไม่ เช่น ให้นักศึกษาทำประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น คณาจารย์บางท่านให้ความเห็นว่า หลักสูตรไม่สนับสนุนเนื่องจากการผลิตนักศึกษาโครงการปกติก็เพียงพออยู่แล้ว ดังนั้น หากจะเปิดรับโครงการพิเศษทางหน่วยงานต้องมีค่าใช้จ่ายที่เหมาะสม ส่วนการรับนักเรียนจากหลายสาขาในมัธยมปลายมีผลดีคือ ทำให้มีนักศึกษาหลากหลายความสามารถทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการเรียนรู้ได้ดี

2.6 คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ(I4)

คณาจารย์ส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่าด้านคุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอนไม่มีปัญหาใด ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ สามารถระบุได้ว่ามีความเหมาะสม และมีคุณสมบัติเพียงพอ แต่ด้านคุณธรรมจริยธรรมเป็นเรื่องที่วัดได้ยาก จึงไม่สามารถบอกได้ว่าอาจารย์คนอื่นเป็นอย่างใดในเรื่องนี้

คณาจารย์ส่วนใหญ่เห็นว่า สาขามีปัญหาเรื่องการรับอาจารย์ชาวต่างประเทศ ควรให้มีคุณภาพ และประสิทธิภาพมากกว่านี้ ปัญหาหนึ่งคือ สถานที่ไม่ดึงดูดใจ ผลประโยชน์ค่าตอบแทนไม่สามารถแข่งขันกับสถาบันอื่นๆ ได้ ทำให้ค่อนข้างขาดที่จะหาอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เหมาะสมและสามารถทำงานกับทางสาขาได้นาน

ด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา อาจารย์บางคนเห็นว่า อาจารย์มีความสนิทสนมกับนักศึกษาเป็นอย่างดี ซึ่งแตกต่างจากอาจารย์ในมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง ให้คำแนะนำด้านวิชาการ และอื่นๆ ได้ดี อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันระบบลงทะเบียนทางอินเตอร์เน็ตทำให้นักศึกษาไม่จำเป็นต้องพบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อลงชื่อก็ได้ ประกอบกับอาจารย์บางท่านอาจจะมีภาระงานมากจนไม่มีเวลาให้นักศึกษา แต่อาจแก้ปัญหาได้ด้วยการติดต่อสื่อสารทางอีเมลได้ สำหรับการปรึกษาวิทยานิพนธ์ นักศึกษาส่วนใหญ่ส่งงานล่าช้าทั้งที่อาจารย์พร้อมให้คำแนะนำ หรือในทาง

ตรงข้ามนักศึกษาอาจมาขอพบในขณะเวลาอาจารย์มีภาระงานมากจนไม่มีเวลาให้ ทำให้งานวิทยานิพนธ์ล่าช้าไม่ทันกำหนด หากพบปัญหาเหล่านี้ อาจารย์ท่านหนึ่งให้คำแนะนำว่า นักศึกษากับอาจารย์ต้องมีการ**ทูต**เพื่อหาจุดปรับเวลาเข้าหากัน อีกประการคือ อาจารย์ควรมีความใกล้ชิดกันมากกว่านี้ และแสวงหาผลประโยชน์นอกสาขาให้น้อยลง เพื่อจะได้มีเวลาสำหรับนักศึกษาให้มากขึ้น

2.7 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ (15)

มีคำแนะนำจำนวนมากดังนี้ 1) ควรจัดอุปกรณ์การสอนให้พร้อมเท่าเทียมกันทุกห้องเช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องเสียง เครื่องเล่นซีดีหรือดีวีดี เครื่องฉายจากคอมพิวเตอร์ 2) ควรมีพื้นที่ทำงานหรือเก็บอุปกรณ์สำหรับอาจารย์ในสาขาให้เป็นสัดส่วน 3) ควรเพิ่มพื้นที่สำหรับให้นักศึกษาได้พูดคุยอภิปราย มีโต๊ะให้ทำงานมากขึ้น หรือเป็นสถานที่ให้ทำงานกลุ่ม โดยเฉพาะเวลาตอนเย็นหลังจากอาคารเรียนปิดแล้ว 5) ควรมีการวางแผนขยายห้องประชุมภาควิชา เพราะไม่มีพื้นที่ไม่เพียงพอแน่นอนสำหรับอาจารย์ 30 กว่าคน 6) ควรมีห้อง Curriculum Lab เพื่อจัดเก็บแบบเรียน ตามกำหนดของกระทรวง หรือสื่อต่างๆ เพื่อให้อาจารย์ได้ใช้ในการเตรียมสอน และควรมีห้อง Sound lab เพื่อฝึกภาษาอังกฤษด้วยอุปกรณ์ที่ทันสมัยสามารถปรับใช้สอนนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ 7) ควรสมัครสมาชิกเว็บไซต์ที่ช่วยคัดกรองงานเขียนของนักศึกษาว่าลอกจากงานของคนอื่นมาหรือไม่ เพื่อจัดความเชิงคร้านและเพิ่มความสามารถในการคิดวิเคราะห์เอง

ห้องเรียน ควรเพิ่มอุปกรณ์ที่ช่วยในการเรียนภาษาให้มากขึ้น ทั้งของภาษาอังกฤษและภาษาจีน ควรเอื้อให้มีการอภิปรายกลุ่ม การศึกษาแบบสื่อสารไม่ใช่เน้นให้เขียนอย่างเดียว ห้องแลปภาษาจึงมีส่วนช่วยได้มากในการเรียนรู้แบบนี้เพื่อให้ทั้งอาจารย์และนักศึกษาใช้งานได้

คณาจารย์บางส่วนเห็นว่า สื่อหรืออุปกรณ์การเรียนมีเพียงพอสำหรับอาจารย์และนักศึกษา มีศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีศูนย์คอมพิวเตอร์ มีบริการ wireless ทุกแห่งในคณะ เหมาะสำหรับนักศึกษาที่มีคอมพิวเตอร์โน้ตบุ๊กของตนเอง แต่ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองควรมีคุณภาพมากกว่านี้ มิใช่เพื่อให้นักศึกษาเล่นอินเทอร์เน็ตและส่งอีเมลอย่างไรก็ตาม มีคณาจารย์อีกส่วนหนึ่งเห็นว่า สำหรับอาจารย์นั้นเพียงพอแล้ว แต่ไม่เพียงพอสำหรับนักศึกษารายขยายห้องศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง และเพิ่มเครื่องคอมพิวเตอร์และควรรใช้ประโยชน์จากศูนย์การเรียนรู้ให้มากกว่าที่เป็นอยู่เนื่องจากปัจจุบันนักศึกษาใช้งานเพียงคอมพิวเตอร์ ต้องเพิ่มอุปกรณ์หรือสื่อสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองให้มากกว่านี้และให้อาจารย์แนะนำให้นักศึกษาใช้ประโยชน์ให้มากที่สุดที่เป็นอยู่ อีกประการคือ เจ้าหน้าที่ในศูนย์ฯขาดความพร้อมในการให้บริการ และควรขยายเวลาเปิดบริการในตอนเย็นหลังเลิกเรียนเพื่อให้นักศึกษาจะได้มีสถานที่สำหรับทำงาน

สำหรับหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ มีเพียงพอสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี แต่สำหรับอาจารย์แล้วคณาจารย์ทุกท่านให้ความเห็นตรงกันว่าไม่เพียงพอ หนังสือหรือบทความสำหรับการทำวิจัย การเรียนการสอน และการพัฒนาด้านวิชาการ มีปริมาณน้อยกว่าความต้องการและล้ำสมัย ต้องมีเพิ่มขึ้นทั้งเอกสารภาษาไทยและ

ภาษาต่างประเทศ อีกประการหนึ่งคือ อาจารย์ควรสอนให้นักศึกษาใช้ฐานข้อมูลในห้องสมุดให้เป็นประโยชน์ในการค้นคว้า

2.8 การบริหารหลักสูตร (PC6)

ควรมีการแต่งตั้งกรรมการบริหารหลักสูตรปริญญาตรี เพื่อให้การทำงานคล่องตัวกว่าแบบเก่าซึ่งบริหารโดยภาควิชาหรือสาขาวิชา คณะกรรมการบริหารหลักสูตรอาจประกอบด้วยอาจารย์จากหลากหลายสาขารวมกัน มีการกำหนดขอบข่ายหน้าที่ชัดเจน เป็นผู้กำหนดการเปิดและปิดหลักสูตรตามเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย เพื่อติดตามประมวลการสอน มีการแบ่งงาน มีการประชุมกำหนดงานเป็นระยะ

ก่อนเปิดหลักสูตรหรือในการทำการวิจัยครั้งนี้ ควรต้องศึกษารายละเอียดในหลายบริบทเช่น ความจำเป็นและความต้องการของผู้เรียน ความต้องการของสังคม ของตลาดแรงงาน สกอ. CURSQA หรือความต้องการของโรงเรียนในชุมชน แล้วพัฒนาครูให้ได้ประสิทธิภาพตามผลการสำรวจความต้องการ ควรบริหารหลักสูตรโดยยึดถือทางด้านผลสัมฤทธิ์ และด้านจิตใจของนักศึกษาเป็นหลัก การวิจัยครั้งนี้ ซึ่งมีเก็บข้อมูลทั้งแบบสอบถามและกาสัมภาษณ์น่าจะเป็นการดีในการหาข้อมูลว่าอะไรควรปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบ้าง มีคณาจารย์ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ควรมีการนำผลการวิเคราะห์หลักสูตรทั้งในและต่างประเทศมาเปรียบเทียบกับหลักสูตรภาษาอังกฤษของสาขาด้วย

3. บัณฑิต

ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากบัณฑิตหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษหัตถ์นักศึกษา 47 จำนวนทั้งสิ้น 28 คน ซึ่งจบการศึกษาไปแล้วประมาณ 5 เดือนในวันเก็บข้อมูล โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 13 องค์ประกอบด้วยกันคือ แผนการดำเนินงานของภาควิชา / สาขาวิชา (C1) จุดแข็ง / จุดอ่อนของภาควิชา/สาขาวิชา (C2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร(I1) โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (I2) คุณสมบัตินักเรียน/การสอบคัดเลือก(I3) คุณสมบัตินักเรียนที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (I4) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง(15) งบประมาณในการผลิตบัณฑิต (I6) พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน(PC1) พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน(PC2) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (PC3) การจัดการเรียนการสอน (PC4) การให้บริการและการสนับสนุน (PC5) โดยได้นำเสนอผลการเก็บข้อมูลในตารางต่างๆ ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การวัดระดับความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด

1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
3.21 – 5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละของบัณฑิตตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	5	17.86
	หญิง	23	82.14
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.00	11	39.29
	3.00 – 3.49	16	57.14
	2.50 – 2.99	1	3.57
	ต่ำกว่า 2.50	0	0.00
อาชีพ	สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ	23	82.14
	สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชน	1	3.57
	งานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	1	3.57
	กำลังศึกษาต่อ	2	7.14
	ยังไม่ได้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ	1	3.57
เงินเดือน	น้อยกว่า 8,000 บาท	2	7.14
	8,001 – 12,000 บาท	22	78.57
	12,001 – 14,000 บาท	1	3.57
	มากกว่า 14,000 บาท	0	0.00
เวลาว่างหลังจบการศึกษาก่อนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ	น้อยกว่า 1 เดือน	14	50.00
	1 – 2 เดือน	8	28.57
	2 – 3 เดือน	5	17.86
	3 เดือนขึ้นไป	1	3.57
สถาบันที่เลือกเข้าศึกษาต่อ (ถ้ามีโอกาส)	ม. ศิลปากร	2	7.14
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	7	25.00
	ม. มหิดล	6	21.43

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลในการเลือกที่จะศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ	มหาวิทยาลัยอื่น ๆ	11	39.29
	ความมีชื่อเสียงของสถาบัน	9	32.14
	มีสาขาที่ต้องการ	19	67.86
	คุณสมบัติของคณาจารย์	6	21.43
	ความยากง่ายของหลักสูตร	2	7.14
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
สาขาที่เลือกศึกษาต่อ (ถ้ามีโอกาส)	มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนครบครัน	2	7.14
	ค่าเล่าเรียนไม่แพง	2	7.14
	มีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในอาชีพได้ดีกว่า	11	39.29
	การสอนภาษาอังกฤษ	17	60.71
	ภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	10	35.71
เหตุผลในการเลือกสาขาเพื่อศึกษาต่อ	สาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับทั้งภาษาอังกฤษและการศึกษา	1	3.57
	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ	18	64.29
	ต้องการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยไม่เกี่ยวกับการสอน	7	25.00
	ต้องการเปลี่ยนสายอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การสอน	3	10.71

จากตารางที่ 4.1 จากการสอบถามบัณฑิตตัวอย่าง จำนวน 28 คน พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 และเพศชายจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00– 3.49 จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 57.14 ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.00 จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 และระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

เมื่อพิจารณาอาชีพพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ประกอบอาชีพการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 82.14 กำลังศึกษาต่อ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชน ทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอน รวมถึงยังไม่ได้ประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อ จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 3.57

เมื่อพิจารณาเงินเดือนที่ได้รับพบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ได้รับเงินเดือน 8,001– 12,000 บาท จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 78.57 ได้รับเงินเดือนน้อยกว่า 8,000 บาท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และได้รับเงินเดือน 12,000 – 14,000 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

เมื่อพิจารณาเวลาว่างหลังจบการศึกษาก่อนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีระยะเวลาหลังจบการศึกษาก่อนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 14 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 50.00 เวลาว่าง 1– 2 เดือน จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 28.57 เวลาว่าง 2- 3 เดือน จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 17.86 เวลาว่าง 3 เดือนขึ้นไป จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

เมื่อพิจารณาสถาบันที่เลือกเข้าศึกษาต่อ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 7.14 และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการเลือกที่จะศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่พิจารณาจากการมีสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 67.86 รองลงมาคือการมีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในอาชีพได้ดีกว่า จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 39.29 ความมีชื่อเสียงของสถาบัน จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 32.14 คุณสมบัติของคณาจารย์ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 21.43 และสุดท้ายคือความยากง่ายของหลักสูตร การมีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนครบครัน และค่าเล่าเรียนไม่แพง จำนวน 2 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 7.14

เมื่อพิจารณาสาขาที่เลือกศึกษาต่อ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่เลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 60.71 สาขาภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 35.7 สาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งภาษาอังกฤษและการศึกษา จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 3.57

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการเลือกสาขาเพื่อศึกษาต่อ พบว่าบัณฑิตส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาการสอนภาษาอังกฤษเพราะต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 64.29 และเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอนเพราะต้องการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษโดยไม่เกี่ยวกับการสอน จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 และเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งภาษาอังกฤษและการศึกษาเพราะต้องการเปลี่ยนสายอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การสอน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10.71

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกรายด้าน

ด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	4.00	0.55	มาก
2. จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	4.09	0.44	มาก

ด้าน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.44	0.46	มากที่สุด
4. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	4.28	0.46	มากที่สุด
5. คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก	4.17	0.64	มาก
6. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในสาขาและอาจารย์ที่ปรึกษา	4.57	0.48	มากที่สุด
7. สภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.94	0.69	มาก
8. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	4.12	0.77	มาก
9. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	4.50	0.54	มากที่สุด
10. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.26	0.51	มากที่สุด
11. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์	4.15	0.70	มาก
12. การจัดการเรียนการสอน	4.25	0.58	มากที่สุด
13. การให้บริการและการสนับสนุน	4.06	0.80	มาก
โดยรวม	4.23	0.40	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่าโดยภาพรวมหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.40 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในสาขาและอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 รองลงมาคือด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ด้านฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 ด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 ด้านการให้บริการและการสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 ด้านแผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 และสุดท้ายคือด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

โดยจะแยกพิจารณาในแต่ละด้านอย่างละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านแผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ

แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การสร้างระบบฐานข้อมูลของหลักสูตรและรายวิชาที่เป็นปัจจุบัน	3.85	0.82	มาก
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวางแผนและการติดตามกำกับแผนการเรียนการสอน ตลอดหลักสูตรทุกรายวิชาพร้อมกันระหว่างอาจารย์ในคณะ	4.02	0.90	มาก
3. การกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา	4.29	0.84	มากที่สุด
4. สาขาวิชาส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร	4.24	0.77	มากที่สุด
5. แผนการจัดอาจารย์เข้าสอนในแต่ละรายวิชาที่ตรงกับความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์	4.17	0.76	มาก
6. การจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา	4.14	0.72	มาก
7. แผนการจัดนักศึกษาให้ลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม	3.50	1.04	มาก
8. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีประเมินการสอนของอาจารย์ ในแต่ละรายวิชา	3.76	0.96	มาก
9. แผนการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และครูพี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	4.02	0.84	มาก
โดยรวม	4.00	0.55	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าโดยภาพรวม แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 โดยแผนการดำเนินงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 รองลงมาคือสาขาวิชาส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด แผนการจัดอาจารย์เข้าสอนในแต่ละรายวิชาที่ตรงกับความรู้ ความสามารถและประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 การจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.14 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 แผนการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และครูพี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และการกำหนดจุดมุ่งหมายของ การวางแผน และการติดตามกำกับแผนการเรียนการสอน ตลอดหลักสูตรทุกรายวิชาพร้อมกันระหว่างอาจารย์ในคณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เท่ากัน ส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 และ 0.90 ตามลำดับ การสร้างระบบฐานข้อมูลของหลักสูตรและรายวิชาที่เป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีประเมินการสอนของอาจารย์ ในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 และสุดท้ายคือแผนการจัดนักศึกษาให้ลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา

จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. หลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	4.31	0.68	มากที่สุด
2. คณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	4.45	0.55	มากที่สุด
3. บุคลากรสนับสนุน (เลขาคณาวิชา สำนักงานเลขฯ)	3.62	0.88	มาก
4. ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	3.67	0.69	มาก
5. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3.52	0.89	มาก
6. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ)	4.17	0.79	มาก
7. ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา	4.36	0.69	มากที่สุด
8. การเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.62	0.49	มากที่สุด
โดยรวม	4.09	0.44	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าโดยภาพรวม จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 โดยจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการเป็นที่ยอมรับของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 รองลงมาคือคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 หลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือสภาพแวดล้อมทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 บุคลากรสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 และสุดท้ายคือความรู้ ความสามารถ

ของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.9 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้าน **วัตถุประสงค์ของหลักสูตร**

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษา	4.45	0.59	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.43	0.50	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543	4.31	0.64	มากที่สุด
4. หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและเป็นครูที่ดีมีคุณภาพ	4.57	0.63	มากที่สุด
โดยรวม	4.44	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่าโดยภาพรวม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและเป็นครูที่ดีมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 รองลงมาคือวัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 และสุดท้ายคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 ซึ่งความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 4.6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้าน **โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร**

โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา(มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์, คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์, ภาษา) สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.26	0.63	มากที่สุด
2. การกำหนดรายวิชาวิชาชีพครูสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.39	0.59	มากที่สุด

โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	\bar{X}	S. D.	ระดับ
3. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์	4.24	0.73	มากที่สุด
4. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.48	0.63	มากที่สุด
5. การเรียงลำดับรายวิชา สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาต่างๆ เป็นไปอย่างเหมาะสม	3.83	1.01	มาก
โดยรวม	4.24	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.6 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 โดยโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 รองลงมาคือการกำหนดรายวิชาที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้ายคือการเรียงลำดับรายวิชา สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาต่าง ๆ เป็นไปอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

สำหรับโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ยังจำแนกตามกลุ่มวิชา ประกอบด้วยกลุ่มวิชาวิชาชีพ กลุ่มวิชาเอกบังคับและกลุ่มวิชาเอกเลือก ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของรายวิชาในกลุ่มวิชาวิชาชีพ

วิชาวิชาชีพ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
วิชาพื้นฐานการศึกษา		3.80	0.87	มาก
	461 101 หลักและระบบการจัดการศึกษา	4.00	0.92	มาก
	461 211 ปรัชญาและแนวคิดเชิงการศึกษา	3.59	0.97	มาก
วิชาหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร	461 201 การพัฒนาหลักสูตร	3.73	1.15	มาก

วิชาวิชาชีพครู	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
วิชาวิชาชีพครู	วิชาวิธีสอน ศาสตร์การสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.46	0.62	มากที่สุด
	462 200 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	4.62	0.78	มากที่สุด
	462 202 วิธีสอนทั่วไป	4.51	0.84	มากที่สุด
	465 251 วาทกรรมสำหรับครู	4.68	0.53	มากที่สุด
	466 501 การฝึกปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ 1	4.82	0.60	มากที่สุด
	466 502 การฝึกปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ 2	4.79	0.61	มากที่สุด
วิชาจิตวิทยา		4.18	0.85	มาก
	463 101 จิตวิทยาการศึกษา	4.30	0.88	มากที่สุด
	463 201 การแนะแนวเบื้องต้น	4.15	0.96	มาก
	463 202 การศึกษาพิเศษเบื้องต้น	4.08	0.90	มาก
วิชาเทคโนโลยีการศึกษา		4.15	0.93	มาก
	468 101 สื่อการศึกษาเบื้องต้น	4.12	0.99	มาก
	468 102 คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	4.21	0.98	มากที่สุด
วิชาการวัดและประเมินผล				
	464 230 การวัดและประเมินผลการศึกษา	3.86	1.00	มาก
วิชาการวิจัย		3.35	1.11	มาก
	464 340 สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา	3.48	1.13	มาก
	464 350 การวิจัยในชั้นเรียน	3.15	1.29	มาก
วิชาชีพครูเลือก	วิชาชีพครูเลือก (ความคิดเห็น โดยรวม)	4.32	0.67	มากที่สุด
โดยรวม		4.12	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.7 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาในกลุ่มวิชา วิชาชีพครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 โดยกลุ่ม วิชาวิชาชีพครูที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือกลุ่มวิชาวิธีสอน ศาสตร์การสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 รองลงมาคือกลุ่มวิชาชีพครูเลือก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.32 ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือกลุ่มวิชาจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 กลุ่มวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.93 กลุ่มวิชาการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00

กลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87 และสุดท้ายคือกลุ่มวิชาการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.11 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.8 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับ

วิชาเอกบังคับ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
กลุ่มวิชาทักษะ		4.60	0.45	มากที่สุด
	466 230 English Usage and Communication I	4.64	0.58	มากที่สุด
	466 204 English Usage and Communication II	4.64	0.58	มากที่สุด
	466 211 English Listening-Speaking Development	4.76	0.43	มากที่สุด
	466 233 Seminar in Culture of English Users	4.81	0.45	มากที่สุด
	466 241 English Paragraph Writing	4.69	0.52	มากที่สุด
	466 321 Advanced English Speaking	4.50	0.67	มากที่สุด
	466 331 English Reading for Information	4.55	0.67	มากที่สุด
	466 332 Critical Thinking and Reading in English	4.26	0.80	มากที่สุด
466 441 English Academic Writing	4.57	0.63	มากที่สุด	
กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี		4.38	0.56	มากที่สุด
	466 251 Introduction to Applied Linguistics	4.24	0.98	มากที่สุด
	466 252 English Phonetics and Pronunciation	4.33	0.82	มากที่สุด
	466 354 English Structure	4.40	0.66	มากที่สุด
	466 361 Introduction to English Literature	4.57	0.59	มากที่สุด
	466 362 English and American Novels and Short Stories	4.50	0.63	มากที่สุด
466 363 Studies of Selected English Poems	4.24	0.98	มากที่สุด	
วิชาเอกบังคับ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
กลุ่มวิชาการสอน		4.44	0.56	มากที่สุด
	466 274 Computer – Assisted Language Learning	4.33	0.72	มากที่สุด
	466 471 Methods of Teaching English	4.67	0.57	มากที่สุด
	466 472 Teaching English Reading	4.48	0.67	มากที่สุด
	466 473 Material Development for English Language Teaching	4.40	0.73	มากที่สุด
466 474 English Language Assessment	4.26	0.83	มากที่สุด	

วิชาเอกบังคับ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
	466 478 Seminar in English Language Teaching	4.52	0.71	มากที่สุด
โดยรวม		4.49	0.46	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.8 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.46 เมื่อจำแนกตามกลุ่มวิชา พบว่ากลุ่มวิชาเอกบังคับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยกลุ่มวิชาเอกบังคับที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือกลุ่มวิชาทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.45 โดยมีความเหมาะสมของแต่ละรายวิชาตามลำดับ ดังนี้ Seminar in Culture of English Users, English Listening-Speaking Development, English Paragraph Writing, English Usage and Communication I, English Usage and Communication II, English Academic Writing, English Reading for Information, Advanced English Speaking และ Critical Thinking and Reading in English

อันดับสองคือกลุ่มวิชาการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 โดยมีความเหมาะสมของแต่ละรายวิชาตามลำดับ ดังนี้ Methods of Teaching English, Seminar in English Language Teaching, Teaching English Reading, Material Development for English Language Teaching, Computer – Assisted Language Learning และ English Language Assessment

และอันดับสามคือกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 โดยมีความเหมาะสมของแต่ละรายวิชาตามลำดับ ดังนี้ Introduction to English Literature, English and American Novels and Short Stories, English Structure, English Phonetics and Pronunciation, Introduction to Applied Linguistics และ Studies of Selected English Poems

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกเลือก

รายวิชาเอกเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
466 271 Internet for English Teachers	4.02	0.82	มาก
46 352 Foreign and Second Language Acquisition	4.14	1.00	มาก
466 353 Morphological Studies	4.25	0.71	มากที่สุด
466 355 Thai-English Contrastive and Error Analysis	4.43	0.79	มากที่สุด
466 364 English Literature for Children	4.46	0.77	มากที่สุด
466 374 Dramas for English Language Teaching	3.66	1.14	มาก

รายวิชาเอกเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
466 375 Activities for English Teaching	4.60	0.55	มากที่สุด
466 376 Issues and Trends in Teaching English	4.33	0.81	มากที่สุด
466 381 Translation from English to Thai	4.34	0.91	มากที่สุด
466 382 Translation from Thai to English	4.31	1.02	มากที่สุด
466 383 English for Business	3.83	1.12	มาก
466 384 English for Tourism and Hotel Management	3.48	1.15	มาก
466 385 English for Science and Technology	4.00	0.93	มาก
466 475 English Project Works	4.73	0.55	มากที่สุด
466 476 Individual Study in English Language Teaching	4.43	0.79	มากที่สุด
โดยรวม	4.08	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.9 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาเอกเลือก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 โดยรายวิชาเอกเลือกที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือรายวิชา 466 475 English Project Works มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 อันดับสองคือรายวิชา 466 375 Activities for English Teaching มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 อันดับสามคือรายวิชา 466 364 English Literature for Children มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.46 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนรายวิชาที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือรายวิชา 466 384 English for Tourism and Hotel Management มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.10 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก

คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือประกาศรับสมัครมีความเหมาะสม	4.40	0.63	มากที่สุด
2. ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสม	4.36	0.62	มากที่สุด
3. การสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม	4.48	0.67	มากที่สุด
4. ควรมีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษ	3.39	1.41	มาก

คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
โดยรวม	4.17	0.64	มาก

จากตารางที่ 4.10 พบว่าโดยภาพรวม คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.64 โดยคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุในหลักสูตรหรือประกาศรับสมัครมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้ายคือควรมีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษ ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.11 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอนในสาขาภาษาอังกฤษ / อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

คุณสมบัติคณาจารย์	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน	4.79	0.42	มากที่สุด
2. คุณธรรมจริยธรรม	4.62	0.58	มากที่สุด
3. การใช้เวลาในการปรึกษาแก่นักศึกษา	4.31	0.75	มากที่สุด
4. ความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา	4.55	0.67	มากที่สุด
โดยรวม	4.57	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.11 พบว่าโดยภาพรวม คุณสมบัติคณาจารย์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.48 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าคุณสมบัติคณาจารย์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยคุณสมบัติคณาจารย์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.42 รองลงมาคือคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ถัดมาคือความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 และสุดท้ายคือการใช้เวลาในการปรึกษาทางวิชาการและด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ตารางที่ 4.12 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ

สภาพแวดล้อม	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ	4.33	0.75	มากที่สุด
2. หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย	3.69	0.95	มาก
3. ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองเพียงพอสำหรับการใช้งาน	3.48	1.04	มาก
4. ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรมโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ	4.21	0.78	มากที่สุด
5. ห้องทำงานสำหรับอาจารย์ และสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงานพักผ่อนเอื้อต่อการเรียนการสอน	3.98	0.95	มาก
โดยรวม	3.94	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.12 พบว่าโดยภาพรวม สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 โดยสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 รองลงมาคือห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรมโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ถัดมาคือห้องทำงานสำหรับอาจารย์ และสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงานพักผ่อนเอื้อต่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ถัดมาคือหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 และสุดท้ายคือห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอสำหรับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

ตารางที่ 4.13 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสมกับนักศึกษา	4.27	0.74	มากที่สุด
2. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไป คณะหรือภาควิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา	3.98	0.94	มาก

โดยรวม	4.12	0.77	มาก
--------	------	------	-----

จากตารางที่ 4.13 พบว่าโดยภาพรวม งบประมาณในการผลิตบัณฑิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษาที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมาคือค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไป คณะหรือภาควิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. มีการประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน	4.45	0.63	มากที่สุด
2. มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	4.50	0.71	มากที่สุด
3. มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.36	0.66	มากที่สุด
4. มีบุคลิกภาพดี	4.69	0.60	มากที่สุด
โดยรวม	4.50	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.14 พบว่าโดยภาพรวม พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือผู้สอนมีบุคลิกภาพดี เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทางและการใช้ภาษาเหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.71 ผู้สอนมีการประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และสุดท้ายคือผู้สอนมีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66

ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.45	0.63	มากที่สุด

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
2. ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา	4.36	0.69	มากที่สุด
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.36	0.69	มากที่สุด
4. ผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.55	0.59	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	3.57	0.97	มาก
6. ผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.93	0.92	มาก
7. ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.57	0.55	มากที่สุด
โดยรวม	4.26	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.15 พบว่าโดยภาพรวม พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.55 อันดับสองคือผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 อันดับสามคือผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเหมาะสมอยู่น้อยที่สุดคือผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.31	0.84	มากที่สุด
2. ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.79	1.14	มาก
3. วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.12	0.93	มาก
4. กระบวนการในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง	4.17	0.91	มาก
5. กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศ	4.36	0.76	มากที่สุด
โดยรวม	4.15	0.70	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่าโดยภาพรวม การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือ

กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด กระบวนการในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 วิธีการประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 และสุดท้ายคือระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.14 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.29	0.89	มากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	4.33	0.72	มากที่สุด
3. มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้	4.45	0.67	มากที่สุด
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.19	0.94	มาก
5. การเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4.24	0.82	มากที่สุด
6. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	4.26	0.77	มากที่สุด
7. การวัดและประเมินผลหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง	4.07	0.72	มาก
8. การประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	4.10	0.74	มาก
โดยรวม	4.25	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.17 พบว่าโดยภาพรวม การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 อันดับสองคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 อันดับสามคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดส่วนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือการวัดและประเมินผลหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.72 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการให้บริการและการสนับสนุน

การให้บริการและการสนับสนุน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอนเช่น อุปกรณ์โสต คอมพิวเตอร์ เครื่องฉาย LCD เป็นต้น	4.15	0.91	มาก
2. การให้บริการของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขของคณะ เช่น การยื่นคำร้อง การลงทะเบียน ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	4.12	0.90	มาก
3. การให้บริการและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	3.90	1.04	มาก
โดยรวม	4.06	0.80	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่าโดยภาพรวม การให้บริการและการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 รองลงมาคือการให้บริการของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขของคณะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 และสุดท้ายคือการให้บริการและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

ตารางที่ 4.19 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามสถานภาพการศึกษา

ด้าน	สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
1. แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	บัณฑิต	28	4.06	0.53	0.964	0.341
	ว่าที่บัณฑิต	14	3.88	0.61		
2. จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	บัณฑิต	28	4.11	0.40	0.466	0.644
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.04	0.51		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	บัณฑิต	28	4.39	0.44	-0.952	0.347
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.54	0.50		
4. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	บัณฑิต	28	4.27	0.48	-0.177	0.860
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.30	0.44		

ด้าน	สถานภาพ	n	\bar{X}	S.D.	t	p
5. คุณสมบัตินักเรียนและการสอบ คัดเลือก	บัณฑิต	28	4.21	0.63	0.677	0.503
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.07	0.68		
6. คุณสมบัตินักเรียนของอาจารย์ผู้สอนในสาขา และอาจารย์ที่ปรึกษา	บัณฑิต	28	4.64	0.42	1.516	0.137
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.41	0.56		
7. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	บัณฑิต	28	3.98	0.71	0.529	0.600
	ว่าที่บัณฑิต	14	3.86	0.68		
8. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	บัณฑิต	28	4.23	0.71	1.354	0.184
	ว่าที่บัณฑิต	13	3.88	0.87		
9. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ของผู้สอน	บัณฑิต	28	4.51	0.61	0.149	0.882
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.48	0.39		
10. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	บัณฑิต	28	4.28	0.53	0.456	0.651
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.20	0.48		
11. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ศึกษาศาสตร์	บัณฑิต	28	4.26	0.68	1.518	0.137
	ว่าที่บัณฑิต	14	3.92	0.71		
12. การจัดการเรียนการสอน	บัณฑิต	28	4.30	0.56	0.858	0.396
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.14	0.62		
13. การให้บริการและการสนับสนุน โดยภาพรวม	บัณฑิต	28	4.04	0.87	-0.245	0.808
	ว่าที่บัณฑิต	13	4.10	0.66		
	บัณฑิต	28	4.25	0.41	0.420	0.677
	ว่าที่บัณฑิต	14	4.20	0.38		

จากตารางที่ 4.19 พบว่าโดยภาพรวมบัณฑิตให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 ส่วนว่าที่บัณฑิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตและว่าที่บัณฑิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = .420, p = .677$)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าบัณฑิตและว่าที่บัณฑิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4.20 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามเพศ

ด้าน	เพศ	n	\bar{X}	S. D.	t	p
1. แผนการดำเนินงานของสาขา ภาษาอังกฤษ	ชาย	3.81	0.58	3.81	-1.307	0.199
	หญิง	4.06	0.54	4.06		
2. จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	ชาย	3.84	0.38	3.84	-2.319*	0.026
	หญิง	4.18	0.42	4.18		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	ชาย	4.36	0.53	4.36	-0.643	0.524
	หญิง	4.47	0.44	4.47		
4. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	ชาย	4.22	0.50	4.22	-0.515	0.609
	หญิง	4.30	0.45	4.30		
5. คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบ คัดเลือก	ชาย	3.86	0.78	3.86	-1.881	0.067
	หญิง	4.27	0.56	4.27		
6. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในสาขา ภาษาอังกฤษและอาจารย์ที่ปรึกษา	ชาย	4.55	0.56	4.55	-0.161	0.873
	หญิง	4.57	0.45	4.57		
7. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก	ชาย	3.82	0.72	3.82	-0.662	0.512
	หญิง	3.98	0.69	3.98		
8. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	ชาย	3.95	0.90	3.95	-0.806	0.425
	หญิง	4.18	0.74	4.18		
9. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของ ผู้สอน	ชาย	4.43	0.42	4.43	-0.482	0.632
	หญิง	4.52	0.58	4.52		
10. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	ชาย	4.14	0.60	4.14	-0.850	0.401
	หญิง	4.29	0.48	4.29		
11. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ศึกษาศาสตร์	ชาย	4.09	0.82	4.09	-0.322	0.749
	หญิง	4.17	0.67	4.17		
12. การจัดการเรียนการสอน	ชาย	3.97	0.73	3.97	-1.933	0.060
	หญิง	4.34	0.49	4.34		
13. การให้บริการและการสนับสนุน	ชาย	3.94	0.92	3.94	-0.563	0.577
	หญิง	4.10	0.77	4.10		
โดยภาพรวม	ชาย	4.12	0.45	4.12	-1.135	0.263

ด้าน	เพศ	n	\bar{X}	S. D.	t	p
	หญิง	4.27	0.38	4.27		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 พบว่าโดยภาพรวม บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตชายให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 ส่วนบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.27 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตชายและหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -1.135, p = .263$)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าบัณฑิตและว่าที่บัณฑิตที่กำลังจะสำเร็จการศึกษาให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้านยกเว้นด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา ซึ่งพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตชายให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.84 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 ส่วนบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตชายและหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = -2.319, p = .026$)

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับคะแนนเฉลี่ย

ด้าน	คะแนนเฉลี่ย	n	\bar{X}	S. D.	F	p
1. แผนการดำเนินงานของสาขา ภาษาอังกฤษ	3.50 – 4.00	15	4.02	0.59	0.040	0.960
	3.00 – 3.49	23	3.99	0.52		
	2.50 – 2.99	4	3.93	0.75		
2. จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	3.50 – 4.00	15	4.10	0.42	3.156	0.054
	3.00 – 3.49	23	4.00	0.44		
	2.50 – 2.99	4	4.56	0.13		
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	3.50 – 4.00	15	4.33	0.54	2.359	0.108
	3.00 – 3.49	23	4.43	0.39		
	2.50 – 2.99	4	4.88	0.25		
4. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของ หลักสูตร	3.50 – 4.00	15	4.28	0.44	0.282	0.756
	3.00 – 3.49	23	4.25	0.50		

ด้าน	คะแนนเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	F	p
5. คุณสมบัตินักเรียนและการสอบ คัดเลือก	2.50 – 2.99	4	4.44	0.35	2.771	0.075
	3.50 – 4.00	15	3.92	0.69		
	3.00 – 3.49	23	4.37	0.55		
	2.50 – 2.99	4	3.94	0.66		
6. คุณสมบัตินักเรียนที่สอนใน สาขาภาษาอังกฤษและอาจารย์ที่ ปรึกษา	3.50 – 4.00	15	4.47	0.57	0.527	0.595
	3.00 – 3.49	23	4.63	0.37		
	2.50 – 2.99	4	4.56	0.72		
7. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ต่างๆ	3.50 – 4.00	15	3.88	0.70	0.082	0.921
	3.00 – 3.49	23	3.97	0.76		
	2.50 – 2.99	4	4.00	0.16		
	3.50 – 4.00	14	4.14	0.74		
8. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	3.00 – 3.49	23	4.24	0.75	2.274	0.117
	2.50 – 2.99	4	3.38	0.75		
	3.50 – 4.00	15	4.53	0.57		
9. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน ของผู้สอน	3.00 – 3.49	23	4.45	0.56	0.373	0.691
	2.50 – 2.99	4	4.69	0.31		
	3.50 – 4.00	15	4.26	0.57		
10. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	3.00 – 3.49	23	4.23	0.46	0.168	0.846
	2.50 – 2.99	4	4.39	0.68		
	3.50 – 4.00	15	4.26	0.51		
11. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ศึกษาศาสตร์	3.00 – 3.49	15	4.13	0.72	0.173	0.842
	2.50 – 2.99	23	4.13	0.75		
	3.50 – 4.00	4	4.35	0.34		
12. การจัดการเรียนการสอน	3.00 – 3.49	15	4.15	0.73	0.465	0.632
	2.50 – 2.99	23	4.27	0.44		
	3.50 – 4.00	4	4.45	0.73		
13. การให้บริการและการสนับสนุน	3.00 – 3.49	15	3.67	0.94	3.102	0.057
	2.50 – 2.99	23	4.29	0.65		
	3.50 – 4.00	4	4.45	0.73		

ด้าน	คะแนนเฉลี่ย	n	\bar{X}	S.D.	F	p
โดยภาพรวม	3.50 – 4.00	3	4.22	0.38	0.288	0.751
	3.00 – 3.49	15	4.20	0.46		
	2.50 – 2.99	23	4.23	0.38		

จากตารางที่ 4.21 พบว่าโดยภาพรวม บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.50– 4.00 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 – 3.49 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 ส่วนบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตหญิงที่มีคะแนนเฉลี่ย 2.50– 2.99 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = .288, p = .751$)

เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

ตารางที่ 4.22 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	n	\bar{X}	S.D.	F	p
สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ	29	4.17	0.42	1.851	.128
สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชน	1	4.65	0.00		
ทำงานสอนอื่น ๆ	1	4.65	0.00		
ทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	1	3.63	0.00		
กำลังศึกษาต่อ	9	4.36	0.18		
ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ/ศึกษาต่อ	1	4.82	0.00		

จากตารางที่ 4.22 พบว่าโดยภาพรวม บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ทำงานสอนอื่น ๆ ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอนให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่กำลังศึกษาต่อให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.18 ส่วนบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพ/ศึกษาต่อ ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.00 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีอาชีพต่างกัน ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.851, p = .128$)

ตารางที่ 4.23 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกตามระดับเงินเดือน

เงินเดือน	n	\bar{X}	S.D.	F	p
น้อยกว่า 8,000 บาท	2	4.50	0.09	.579	.633
8,001 – 12,000 บาท	23	4.22	0.40		
12,001 – 14,000 บาท	11	4.21	0.39		
มากกว่า 14,000 บาท	3	4.01	0.60		

จากตารางที่ 4.23 พบว่าโดยภาพรวม บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนน้อยกว่า 8,000 บาท ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.09 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนน้อยกว่า 8,001– 12,000 บาท ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40 บัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนน้อยกว่า 12,001 – 14,000 บาทให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39 ส่วนบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่ได้รับเงินเดือนมากกว่า 14,000 บาทให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.60 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่าบัณฑิตรวมถึงว่าที่บัณฑิตที่มีระดับเงินเดือนต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = .579, p = .633$)

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจากบัณฑิตจากแบบสอบถาม (ภาคผนวก 4.3 ข้อเสนอแนะจากบัณฑิตและนักศึกษาปัจจุบัน) ข้อเสนอแนะที่โดดเด่นโดยเลือกจากข้อความที่มีความถี่มากที่สุดคือ บัณฑิตให้ความคิดเห็นว่าการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ 2 ภาคการศึกษายาวนานเกินไป อาจารย์ชาวต่างประเทศในระยะหลังไม่มีคุณภาพเพียงพอในการสอน ต้องการให้มีการฝึกอบรมลูกเสือเนตรนารี นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลำดับของวิชาที่ควรเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษาอีกด้วย

4. นักศึกษาปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างต่อไปที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลคือ นักศึกษาปัจจุบัน โดยได้เก็บข้อมูลจากแบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างเหล่านี้คือ นักศึกษาชั้นปีที่หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษรหัสนักศึกษา 48 49 และ 50 จำนวนทั้งสิ้น 73 คน โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 13 องค์ประกอบด้วยกันคือ แผนการดำเนินงานของภาควิชา / สาขาวิชา (C1) จุดแข็ง / จุดอ่อนของภาควิชา/สาขาวิชา (C2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร (I1) โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร (I2) คุณสมบัติของผู้เรียน/การสอบคัดเลือก (I3) คุณสมบัติของคณาจารย์ที่สอน อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ (I4) สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (I5) งบประมาณในการผลิตบัณฑิต (I6) พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน (PC1) พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน (PC2) การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (PC3) การจัดการเรียนการสอน (PC4) การให้บริการและการสนับสนุน (PC5) โดยได้นำเสนอผลการเก็บข้อมูลในตารางต่างๆ ดังต่อไปนี้

เกณฑ์การวัดระดับความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ย	ระดับความเหมาะสม
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
3.21 – 5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.24 จำนวนและร้อยละของนักศึกษาปัจจุบัน จากตัวอย่าง 73 คน จำแนกตามข้อมูลทั่วไป

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปีที่เข้าศึกษา	2548	14
	2549	25
	2550	34
เพศ	ชาย	21
	หญิง	52
ระดับคะแนนเฉลี่ย	3.50 – 4.00	28
	3.00 – 3.49	35
	2.50 – 2.99	8
	ต่ำกว่า 2.50	2

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ	สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ	39	53.4
	สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชน	3	4.1
	ทำงานสอนอื่น ๆ เช่นเปิดสถานศึกษา หรือเป็นครูสอนพิเศษตามสถาบันการศึกษา	4	5.5
	ทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอน เช่นกระทรวงต่างประเทศ หรือทำงานด้านสื่อมวลชน	3	4.1
	กำลังศึกษาคือต่อ	23	31.5
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เงินเดือน	ทำงานกับสายการบิน	1	1.4
	น้อยกว่า 8,000 บาท	0	0.0
	8,001 – 12,000 บาท	14	19.2
	12,001 – 14,000 บาท	13	17.8
	มากกว่า 14,000 บาท	45	61.6
เวลาว่างหลังจบการศึกษาที่คาดไว้ก่อนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ	น้อยกว่า 1 เดือน	26	35.6
	1 – 2 เดือน	22	30.1
	2 – 3 เดือน	14	19.2
	3 เดือนขึ้นไป	11	15.1
สถาบันที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อ (ถ้ามีโอกาส)	ม. ศิลปากร	12	16.4
	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	21	28.8
	ม. ธรรมศาสตร์	15	20.5
	ม. มหิดล	3	4.1
	ม. เกษตรศาสตร์	3	4.1
	ม. ราชภัฏ	2	2.7
	ม. ศรีนครินทรวิโรฒน์	1	1.3
	ม. อุบลราชธานี	1	1.3
	ม. ขอนแก่น	1	1.3
	ม. รามคำแหง	3	4.1
มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	9	12.33	

ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
เหตุผลในการเลือกที่จะ ศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ	ความมีชื่อเสียงของสถาบัน	36	15.9
	มีสาขาที่ต้องการ	54	23.8
	คุณสมบัติของคณาจารย์	17	7.5
	ความยากง่ายของหลักสูตร	5	2.2
	มีสิ่งอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการเรียนครบครัน	11	4.8
	ค่าเล่าเรียนไม่แพง	15	6.6
	มีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในอาชีพได้ดีกว่า	36	15.9
ข้อมูลทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
สาขาที่เลือกศึกษาต่อ (ถ้ามีโอกาส)	มีเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ดีมีความสามารถ	11	4.8
	มีกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม	15	6.6
	การเดินทางสะดวก	25	11.0
	การรับรองคุณภาพจากต่างประเทศ	1	0.4
	สถานที่และสภาพแวดล้อม	1	0.4
	การสอนภาษาอังกฤษ	25	34.2
เหตุผลในการเลือกสาขาเพื่อ ศึกษาต่อ	ภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	31	42.5
	สาขาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษแต่เกี่ยวข้องกับการศึกษา	11	15.1
	สาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งกับทั้งภาษาอังกฤษและ การศึกษา	6	8.2
เหตุผลในการเลือกสาขาเพื่อ ศึกษาต่อ	ต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ	26	35.6
	ต้องการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยไม่เกี่ยวข้องกับการ สอน	22	230.1
	ต้องการเปลี่ยนสายอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การสอน เพื่อทำงานได้หลาย ๆ ด้าน	14	19.2
		11	15.1

จากตารางที่ 4.24 จากการสอบถามนักศึกษาปัจจุบันตัวอย่าง จำนวน 73 คน โดยแบ่งเป็นนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2548 จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 นักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2549 จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 และนักศึกษาที่เข้าศึกษาในปี 2550 จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 46.6

เมื่อพิจารณาเพศ พบว่านักศึกษารุ่นปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 71.2 และเพศชายจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8

เมื่อพิจารณาระดับคะแนนเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่มีระดับคะแนนเฉลี่ย 3.00 – 3.49 จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 47.9 ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.00 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และระดับคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 และระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7

เมื่อพิจารณาอาชีพที่คาดไว้ในอนาคตพบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่ตั้งใจจะประกอบอาชีพการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 53.4 กำลังคิดศึกษาต่อ จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 ทำงานสอนอื่น ๆ เช่น เปิดสถานศึกษา หรือเป็นครูสอนพิเศษตามสถาบันการศึกษา จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของเอกชนและทำงานอื่นที่ไม่เกี่ยวกับการสอน เช่น กระจ่างต่างประเทศ หรือทำงานด้านสื่อมวลชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 4.1 และทำงานกับสายการบิน จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 1.4

เมื่อพิจารณาเงินเดือนที่ต้องการพบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่ต้องการเงินเดือนมากกว่า 14,000 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 61.6 ต้องการเงินเดือน 10,001 – 12,000 บาท จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และต้องการเงินเดือน 12,001 – 14,000 จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8

เมื่อพิจารณาเวลาว่างหลังจบการศึกษาก่อนเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่คิดว่า จะมีเวลาว่างน้อยกว่า 1 เดือน จำนวน 26 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เวลาว่าง 1 – 2 เดือน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 เวลาว่าง 2 – 3 เดือน จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และเวลาว่างมากกว่า 3 เดือน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1

เมื่อพิจารณาสถาบันที่จะเลือกเข้าศึกษาต่อ พบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่มีความต้องการเข้าศึกษาต่อที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 16.4 มหาวิทยาลัยในต่างประเทศ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 12.33 มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์และมหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 3 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.1 มหาวิทยาลัยราชภัฏต่าง ๆ จำนวน 2 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และมหาวิทยาลัยอื่น ๆ เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒน์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มหาวิทยาลัยขอนแก่น จำนวน 1 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 1.3

เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลในการเลือกที่จะศึกษาต่อในสถาบันต่าง ๆ พบว่า นักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่พิจารณาจากมีสาขาที่ต้องการศึกษาต่อ จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 23.8 รองลงมาคือ ความมีชื่อเสียงของสถาบันและการมีโอกาสสร้างความก้าวหน้าในอาชีพได้ดีกว่า จำนวน 36 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 15.9 ถัดมาคือการเดินทางสะดวก จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 11.0 ถัดมาคือคุณสมบัติของคณาจารย์ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 ถัดมาคือค่าเล่าเรียนไม่แพงและการมีกระบวนการเรียนการสอนที่เหมาะสม จำนวน 15 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ถัดมาคือการศึกษาที่มีเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ดีมีความสามารถและการมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน การเดินทางสะดวก

จำนวน 11 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 4.8 ถัดมาคือความยากง่ายของหลักสูตร จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 2.2 และสุดท้ายคือสถานที่และสภาพแวดล้อมและการได้รับการรับรองคุณภาพจากต่างประเทศ จำนวน 1 คนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 0.4

เมื่อพิจารณาสาขาที่เลือกศึกษาต่อ พบว่านักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่เลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาคือสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 34.2 ถัดมาคือสาขาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษแต่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 และสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งภาษาอังกฤษและการศึกษาจำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2

เมื่อพิจารณาเหตุผลในการเลือกสาขาเพื่อศึกษาต่อ พบว่านักศึกษาปัจจุบันส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่าเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาการสอนภาษาอังกฤษเพราะต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาภาษาอังกฤษที่ไม่เกี่ยวกับการสอนเพราะต้องการมีความรู้ด้านภาษาอังกฤษ โดยไม่เกี่ยวกับการสอน จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 30.1 เลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษแต่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเพราะต้องการเปลี่ยนสายอาชีพอื่นที่ไม่ใช่การสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2 และเลือกที่จะศึกษาต่อในสาขาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องทั้งภาษาอังกฤษและการศึกษาเพื่อทำงานได้หลาย ๆ ด้าน จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1

ตารางที่ 4.25 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ จำแนกรายด้าน

ด้าน	X	S. D.	ระดับ
1. แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	3.74	0.51	มาก
2. จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	3.79	0.49	มาก
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.16	0.57	มาก
4. โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	3.93	0.59	มาก
5. คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก	4.08	0.56	มาก
6. คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในสาขาและอาจารย์ที่ปรึกษา	4.22	0.54	มากที่สุด
7. สภาพแวดล้อม วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ	3.78	0.75	มาก
8. งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	3.72	0.91	มาก
9. พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	4.31	0.49	มากที่สุด
10. พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.07	0.51	มาก
11. การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์	3.88	0.60	มาก
12. การจัดการเรียนการสอน	4.01	0.57	มาก

ด้าน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
13. การให้บริการและการสนับสนุน	3.95	0.65	มาก
โดยรวม	4.06	0.41	มาก

จากตารางที่ 4.25 พบว่าโดยภาพรวมหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.41 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือด้านพฤติกรรมกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 รองลงมาคือด้านคุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอนในสาขาและอาจารย์ที่ปรึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 ด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5 ด้านพฤติกรรมกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.5 ด้านการให้บริการและการสนับสนุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 ด้านโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 ด้านแผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 และสุดท้ายคือด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

โดยจะแยกพิจารณาในแต่ละด้านอย่างละเอียด ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.26 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านแผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ

แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การสร้างระบบฐานข้อมูลของหลักสูตรและรายวิชาที่เป็นปัจจุบัน	3.82	0.66	มาก
2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของการวางแผนและการติดตามกำกับแผนการเรียนการสอน ตลอดหลักสูตรทุกรายวิชาพร้อมกันระหว่างอาจารย์ในคณะ	3.68	0.82	มาก
3. การกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา	4.00	0.83	มาก
4. สาขาวิชาส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร	3.97	0.69	มาก

แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษ	\bar{X}	S. D.	ระดับ
5. แผนการจัดอาจารย์เข้าสอนในแต่ละรายวิชาที่ตรงกับความรู้ความสามารถและประสบการณ์	3.81	0.83	มาก
6. การจัดทำโครงการกิจกรรมที่ส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนในรายวิชา	3.67	0.79	มาก
7. แผนการจัดนักศึกษาให้ลงทะเบียนเรียนตามรายวิชาและกลุ่มวิชาตามลำดับอย่างเหมาะสม	3.53	0.85	มาก
8. นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีประเมินการสอนของอาจารย์ ในแต่ละรายวิชา	3.49	0.93	มาก
9. แผนการสร้างความร่วมมือระหว่างนักศึกษา อาจารย์ และครูพี่เลี้ยงในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	3.76	0.80	มาก
โดยรวม	3.74	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.26 พบว่าโดยภาพรวม แผนการดำเนินงานของสาขาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยแผนการดำเนินงานที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือการกำหนดขนาดชั้นเรียนและกลุ่มเรียนที่เหมาะสมแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 อันดับสองคือสาขาวิชาส่งเสริมสนับสนุนจัดหาแหล่งการเรียนรู้ แหล่งฝึกประสบการณ์ตามหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 อันดับสามคือมีการสร้างระบบฐานข้อมูลของหลักสูตรและรายวิชาที่เป็นปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 และสุดท้ายคือนักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์และวิธีประเมินการสอนของอาจารย์ ในแต่ละรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

ตารางที่ 4.27 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา

จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. หลักสูตรของสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3.89	0.72	มาก
2. คณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ	4.00	0.76	มาก
3. บุคลากรสนับสนุน (เลขาภาควิชา สำนักงานเลขฯ)	3.49	0.73	มาก
4. ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย	3.51	0.67	มาก
5. ความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษ	3.38	0.88	ปานกลาง

จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
6. สภาพแวดล้อมทางกายภาพ (อาคาร ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียน สิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ)	3.93	0.81	มาก
7. ความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา	3.97	0.73	มาก
8. การเป็นที่ยอมรับของสังคม	4.12	0.74	มาก
โดยรวม	3.79	0.49	มาก

จากตารางที่ 4.27 พบว่าโดยภาพรวม จุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.44 โดยจุดแข็ง จุดอ่อนของสาขาวิชาที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการเป็นที่ยอมรับของสังคม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 อันดับสองคือคณาจารย์สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 อันดับสามคือความมีชื่อเสียงของสาขาวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและสุดท้ายคือความรู้ ความสามารถของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษาในสาขาวิชาภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.28 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. วัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษา	4.17	0.69	มาก
2. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.10	0.65	มาก
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543	4.13	0.63	มาก
4. หลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณในวิชาชีพและเป็นครูที่ดีมีคุณภาพ	4.24	0.78	มากที่สุด
โดยรวม	4.16	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.28 พบว่าโดยภาพรวม วัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือหลักสูตรมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม ศรัทธาในวิชาชีพครู มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ และเป็นครูที่ดีมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 ซึ่งความเหมาะสมอยู่ในระดับ

มากที่สุด อันดับสองคือวัตถุประสงค์หลักสูตรเป็นไปตามมาตรฐานอุดมศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 อันดับสามคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2543 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.63 และสุดท้ายคือวัตถุประสงค์ของหลักสูตร นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 ซึ่งความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.29 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้าน โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร

โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร	X	S. D.	ระดับ
1. การกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไป 4 กลุ่มรายวิชา(มนุษยศาสตร์, สังคมศาสตร์,คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์,ภาษา) สอดคล้องกับ จุดประสงค์ของหลักสูตร	3.92	0.75	มาก
2. การกำหนดรายวิชาที่พหุสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตร	4.13	0.67	มาก
3. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง และมีความคิดสร้างสรรค์	3.96	0.82	มาก
4. การจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.03	0.80	มาก
5. การเรียงลำดับรายวิชา สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาต่างๆ เป็นไปอย่างเหมาะสม	3.63	0.91	มาก
โดยรวม	3.93	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.29 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านโดยโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการกำหนดรายวิชาหมวดศึกษาทั่วไปสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 อันดับสองคือการจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเป็นผู้นำในการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80 อันดับสามคือการจัดรายวิชาในหลักสูตรมุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 และสุดท้ายคือการเรียงลำดับรายวิชา สัดส่วนจำนวนหน่วยกิตหมวดวิชาต่าง ๆ เป็นไปอย่างเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91

สำหรับโครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตร ยังจำแนกตามกลุ่มวิชา ประกอบด้วยกลุ่มวิชาวิชาชีพครู กลุ่มวิชาเอกบังคับและกลุ่มวิชาเอกเลือก ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.30 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของ รายวิชาในกลุ่มวิชาวิชาชีพครู

วิชาวิชาชีพครู	รายวิชา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
วิชาพื้นฐานการศึกษา		3.66	0.79	มาก
	461 101 หลักและระบบการจัดการศึกษา	3.88	0.80	มาก
	461 211 ปรัชญาและแนวคิดเชิงการศึกษา	3.42	0.96	มาก
วิชาหลักสูตรและการพัฒนาหลักสูตร				
	461 201 การพัฒนาหลักสูตร	3.86	1.00	มาก
วิชาวิธีสอน ศาสตร์การสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ		4.42	0.56	มากที่สุด
	462 200 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู	4.44	0.69	มากที่สุด
	462 202 วิธีสอนทั่วไป	4.41	0.67	มากที่สุด
	465 251 วาทกรรมสำหรับครู	4.45	0.65	มากที่สุด
	466 501 การฝึกปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ 1	4.44	0.74	มากที่สุด
	466 502 การฝึกปฏิบัติการสอนภาษาอังกฤษ 2	4.38	0.78	มากที่สุด
วิชาจิตวิทยา		4.12	0.79	มาก
	463 101 จิตวิทยาการศึกษา	4.26	0.92	มากที่สุด
	463 201 การแนะแนวเบื้องต้น	3.97	0.93	มาก
	463 202 การศึกษาพิเศษเบื้องต้น	4.11	0.84	มาก
วิชาเทคโนโลยีการศึกษา		4.12	0.81	มาก
	468 101 สื่อการศึกษาเบื้องต้น	4.04	0.89	มาก
	468 102 คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา	4.21	0.82	มาก
วิชาการวัดและประเมินผล				
	464 230 การวัดและประเมินผลการศึกษา	4.05	0.83	มาก
วิชาการวิจัย		4.12	0.82	มาก
	464 340 สถิติเพื่อการวิจัยทางการศึกษา	4.15	0.81	มาก
	464 350 การวิจัยในชั้นเรียน	4.09	1.00	มาก
วิชาชีพครูเลือก	วิชาชีพครูเลือก (ความคิดเห็น โดยรวม)	4.05	0.80	มาก

วิชาวิชาชีพครู	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
โดยรวม		4.13	0.52	มาก

จากตารางที่ 4.30 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาในกลุ่มวิชาวิชาชีพครู มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.13 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 โดยกลุ่มวิชาวิชาชีพครูที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือกลุ่มวิชาวิธีสอน ศาสตร์การสอนและการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.42 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 อันดับสองคือกลุ่มวิชาจิตวิทยา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 กลุ่มวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81 และ กลุ่มวิชาการวิจัย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.82 อันดับสามคือกลุ่มวิชาการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 และสุดท้ายคือกลุ่มวิชาพื้นฐานการศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79

ตารางที่ 4.31 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับ

วิชาเอกบังคับ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
กลุ่มวิชาทักษะ		4.40	0.51	มากที่สุด
	466 230 English Usage and Communication I	4.56	0.58	มากที่สุด
	466 204 English Usage and Communication II	4.56	0.58	มากที่สุด
	466 211 English Listening-Speaking Development	4.59	0.62	มากที่สุด
	466 233 Seminar in Culture of English Users	4.37	0.78	มากที่สุด
	466 241 English Paragraph Writing	4.35	0.75	มากที่สุด
	466 321 Advanced English Speaking	4.45	0.80	มากที่สุด
	466 331 English Reading for Information	4.55	0.59	มากที่สุด
	466 332 Critical Thinking and Reading in English	3.92	1.00	มาก
	466 441 English Academic Writing	4.35	0.87	มากที่สุด
กลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี		4.22	0.65	มากที่สุด
	466 251 Introduction to Applied Linguistics	4.19	0.74	มาก
	466 252 English Phonetics and Pronunciation	4.32	0.81	มากที่สุด
	466 354 English Structure	4.37	0.75	มากที่สุด
	466 361 Introduction to English Literature	4.25	0.83	มากที่สุด
	466 362 English and American Novels and Short Stories	4.17	0.88	มาก
	466 363 Studies of Selected English Poems	4.11	1.02	มาก

วิชาเอกบังคับ	รายวิชา	\bar{X}	S. D.	ระดับ
กลุ่มวิชาการสอน		4.37	0.56	มากที่สุด
	466 274 Computer – Assisted Language Learning	4.13	0.74	มาก
	466 471 Methods of Teaching English	4.59	0.64	มากที่สุด
	466 472 Teaching English Reading	4.42	0.69	มากที่สุด
	466 473 Material Development for English Language Teaching	4.41	0.66	มากที่สุด
	466 474 English Language Assessment	4.30	0.68	มากที่สุด
	466 478 Seminar in English Language Teaching	4.28	0.75	มากที่สุด
โดยรวม		4.34	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.31 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกบังคับ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 เมื่อจำแนกตามกลุ่มวิชา พบว่ากลุ่มวิชาเอกบังคับมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกกลุ่ม โดยกลุ่มวิชาเอกบังคับที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือกลุ่มวิชาทักษะ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 โดยมีความเหมาะสมของแต่ละรายวิชาตามลำดับ อันดับสองคือกลุ่มวิชาการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 และอันดับสามคือกลุ่มวิชาภาษาศาสตร์และวรรณคดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65

ตารางที่ 4.32 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ของรายวิชาในกลุ่มวิชาเอกเลือก

รายวิชาเอกเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
466 271 Internet for English Teachers	3.59	1.19	มาก
46 352 Foreign and Second Language Acquisition	4.25	0.65	มากที่สุด
466 353 Morphological Studies	4.22	0.83	มากที่สุด
466 355 Thai-English Contrastive and Error Analysis	4.29	1.11	มากที่สุด
466 364 English Literature for Children	4.10	0.89	มาก
466 374 Dramas for English Language Teaching	4.21	0.80	มากที่สุด
466 375 Activities for English Teaching	4.40	0.67	มากที่สุด
466 376 Issues and Trends in Teaching English	4.20	0.85	มากที่สุด
466 381 Translation from English to Thai	4.18	0.86	มาก

รายวิชาเอกเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
466 382 Translation from Thai to English	4.19	0.86	มาก
466 383 English for Business	4.12	0.82	มาก
466 384 English for Tourism and Hotel Management	4.06	0.82	มาก
466 385 English for Science and Technology	4.33	0.52	มากที่สุด
466 475 English Project Works	4.74	0.56	มากที่สุด
466 476 Individual Study in English Language Teaching	4.33	0.52	มากที่สุด
โดยรวม	4.10	0.62	มาก

จากตารางที่ 4.32 พบว่าโดยภาพรวม โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรของรายวิชาเอกเลือก มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 โดยรายวิชาเอกเลือกที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือรายวิชา 466 475 English Project Works มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 อันดับสองคือรายวิชา 466 375 Activities for English Teaching มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.67 อันดับสามคือรายวิชา 466 385 English for Science and Technology และรายวิชา Individual Study in English Language Teaching มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.52 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนรายวิชาที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือรายวิชา 466 271 Internet for English Teachers มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.33 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก

คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือก	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์ เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือประกาศรับสมัครมีความเหมาะสม	4.21	0.69	มากที่สุด
2. ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสม	4.19	0.59	มาก
3. การสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียน และการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม	4.25	0.66	มากที่สุด
4. ควรมีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษ	3.68	1.16	มาก
โดยรวม	4.08	0.56	มาก

จากตารางที่ 4.33 พบว่าโดยภาพรวม คุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบคัดเลือกมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 โดยคุณสมบัติของผู้เรียนและการสอบ

คัดเลือกที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการสอบคัดเลือกที่มีทั้งการสอบข้อเขียนและการสอบสัมภาษณ์มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์เข้าศึกษาตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรหรือประกาศรับสมัครมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ประเภทของวิธีการรับ/การสอบเข้าศึกษาต่อมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.59 และสุดท้ายคือควรมีการรับนักศึกษาโครงการพิเศษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.16 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.34 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านคุณสมบัติคณาจารย์ที่สอนในสาขาภาษาอังกฤษ / อาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการ

คุณสมบัติคณาจารย์	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน	4.56	0.60	มากที่สุด
2. คุณธรรมจริยธรรม	4.34	0.65	มากที่สุด
3. การใช้เวลาในการปรึกษาแก่นักศึกษา	3.86	0.85	มาก
4. ความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำแก่นักศึกษา	4.10	0.78	มาก
โดยรวม	4.22	0.54	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.34 พบว่าโดยภาพรวม คุณสมบัติคณาจารย์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าคุณสมบัติคณาจารย์ที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือความรู้และประสบการณ์ด้านการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 รองลงมาคือคุณธรรมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ถัดมาคือความรู้ความสามารถในการให้คำแนะนำด้านวิชาการและด้านอื่น ๆ แก่นักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 และสุดท้ายคือการใช้เวลาในการปรึกษาทางด้านวิชาการและด้านอื่นๆ แก่นักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.35 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ

สภาพแวดล้อม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. สื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา (เช่น คอมพิวเตอร์ ระบบอินเทอร์เน็ต เครื่องเสียง เครื่องฉาย ฯลฯ) มีความเพียงพอ	4.05	0.74	มาก

สภาพแวดล้อม	\bar{X}	S. D.	ระดับ
2. หนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดเพียงพอ และทันสมัย	3.81	0.95	มาก
3. ห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอสำหรับการใช้งาน	3.32	1.19	ปานกลาง
4. ห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรมโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ	3.95	0.83	มาก
5. ห้องทำงานสำหรับอาจารย์ และสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงานพักผ่อนเพื่อการเรียนการสอน	3.75	0.86	มาก
โดยรวม	3.78	0.75	มาก

จากตารางที่ 4.35 พบว่าโดยภาพรวม สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 โดยสภาพแวดล้อมที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือสื่อและอุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับอาจารย์และนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 รองลงมาคือห้องเรียน ห้องประชุม สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรมโต๊ะ เก้าอี้ เพียงพอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.83 ถัดมาคือหนังสือ ตำรา วารสาร บทความ งานวิจัย วิทยานิพนธ์ ทั้งภาษาไทยและภาษาต่างประเทศในห้องสมุดเพียงพอและทันสมัยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 ถัดมาคือห้องทำงานสำหรับอาจารย์ และสถานที่สำหรับนักศึกษาทำงานพักผ่อนเพื่อการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสุดท้ายคือห้องคอมพิวเตอร์ ศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง เพียงพอสำหรับการใช้งาน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.36 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านงบประมาณในการผลิตบัณฑิต

งบประมาณในการผลิตบัณฑิต	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสมกับนักศึกษา	3.81	0.99	มาก
2. ค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไป คณะหรือภาควิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษา	3.63	0.94	มาก
โดยรวม	3.72	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.36 พบว่าโดยภาพรวม งบประมาณในการผลิตบัณฑิตมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อโดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไปในแต่ละภาคการศึกษามีความเหมาะสมกับนักศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 รองลงมาคือค่าธรรมเนียมพิเศษที่นักศึกษาได้จ่ายไป คณะหรือภาควิชาได้นำมาใช้ให้เป็นประโยชน์กับนักศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ตารางที่ 4.37 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน

พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. มีการประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน	4.33	0.62	มากที่สุด
2. มีการเตรียมการสอนล่วงหน้า	4.29	0.66	มากที่สุด
3. มีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้	4.16	0.60	มาก
4. มีบุคลิกภาพดี	4.47	0.58	มากที่สุด
โดยรวม	4.31	0.49	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.37 พบว่าโดยภาพรวม พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของผู้สอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.49 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือผู้สอนมีบุคลิกภาพดี เช่น การแต่งกาย กิริยาท่าทางและการใช้ภาษาเหมาะสมกับความเป็นครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.58 ผู้สอนมีการประมวลการสอนตามรายวิชาที่สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 ผู้สอนมีการเตรียมการสอนล่วงหน้า มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้ายคือผู้สอนมีเทคนิคและความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.38 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน	4.12	0.69	มาก
2. ผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชา	4.23	0.70	มากที่สุด

พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
3. ผู้เรียนมีความรับผิดชอบทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย	4.15	0.72	มาก
4. ผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอ	4.37	0.68	มากที่สุด
5. ผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน	3.44	0.88	มาก
6. ผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	3.81	0.74	มาก
7. ผู้เรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น	4.36	0.56	มากที่สุด
โดยรวม	4.07	0.51	มาก

จากตารางที่ 4.38 พบว่าโดยภาพรวม พฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.51 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ผู้เรียนเข้าเรียนสม่ำเสมอมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.68 อันดับสองคือผู้เรียนมีการทำงานร่วมกับผู้อื่นมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.36 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 อันดับสามคือผู้เรียนมีความรู้และเข้าใจวัตถุประสงค์/กระบวนการเรียนรู้/เกณฑ์การประเมินผลของรายวิชามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนพฤติกรรมเรียนรู้ของผู้เรียนที่มีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือผู้เรียนมีการเตรียมตัวล่วงหน้าก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.44 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.39 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. ภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.19	0.70	มาก
2. ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.38	1.19	ปานกลาง
3. วิธีการประเมินผลผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	3.82	0.85	มาก
4. กระบวนการในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง	3.93	0.85	มาก
5. กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศ	4.10	0.84	มาก
โดยรวม	3.88	0.60	มาก

จากตารางที่ 4.39 พบว่าโดยภาพรวม การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60 โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.70 อันดับสองคือ กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84 อันดับสามคือ

กระบวนการในการนิเทศของครูที่เลี้ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และสุดท้ายคือระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.38 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.19 ซึ่งมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.40 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.08	0.76	มาก
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหลากหลายและเหมาะสมกับเนื้อหา	3.99	0.74	มาก
3. มีการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้	4.19	0.66	มาก
4. การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม	4.11	0.74	มาก
5. การเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	3.77	0.87	มาก
6. การส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีทักษะในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์	4.07	0.67	มาก
7. การวัดและประเมินผลหลากหลาย ชัดเจน และต่อเนื่อง	3.89	0.69	มาก
8. การประเมินประสิทธิภาพการสอนเพื่อปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	3.96	0.80	มาก
โดยรวม	4.01	0.57	มาก

จากตารางที่ 4.40 พบว่าโดยภาพรวม การจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.57 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดเป็นอันดับแรกคือการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.66 อันดับสองคือการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74 อันดับสามคือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 ส่วนการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมน้อยที่สุดคือการเชิญวิทยากรและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 4.41 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ ด้านการให้บริการและการสนับสนุน

การให้บริการและการสนับสนุน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
1. การให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้และดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน	4.11	0.76	มาก

การให้บริการและการสนับสนุน	\bar{X}	S. D.	ระดับ
สอนเช่น อุปกรณ์โสต คอมพิวเตอร์ เครื่องฉาย LCD เป็นต้น			
2. การให้บริการของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขของคณะ เช่น การยื่นคำร้อง การลงทะเบียน ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	3.88	0.79	มาก
3. การให้บริการและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน	3.86	0.76	มาก
โดยรวม	3.95	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.41 พบว่าโดยภาพรวม การให้บริการและการสนับสนุนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ซึ่ง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทุกข้อ โดยข้อที่มีความเหมาะสมมากที่สุดคือการให้บริการของเจ้าหน้าที่ด้านการใช้ดูแลอุปกรณ์การเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76 อันดับสองคือการให้บริการและคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.79 และอันดับสามคือการให้บริการของเจ้าหน้าที่สำนักงานเลขของคณะมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.76

ตารางที่ 4.42 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามปีที่เข้าศึกษา

ปีที่เข้าศึกษา	n	\bar{X}	S. D.	F	p
2548	14	4.20	0.38		
2549	25	4.02	0.45	1.019	0.366
2550	34	4.02	0.38		

จากตารางที่ 4.42 พบว่า นักศึกษารหัส 48 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 นักศึกษารหัส 49 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.45 ส่วนนักศึกษารหัส 50 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่านักศึกษาที่รหัสปีการศึกษาต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 1.019, p = .366$)

ตารางที่ 4.43 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ

เพศ	n	\bar{X}	S. D.	t	p
ชาย	21	4.10	0.42	0.624	0.534
หญิง	52	4.04	0.40		

จากตารางที่ 4.43 พบว่า นักศึกษาชายให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 ส่วนนักศึกษาปัจจุบันหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาปัจจุบันชายและหญิงให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 0.624, p = .534$)

ตารางที่ 4.44 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับเกรดเฉลี่ย

เกรดเฉลี่ย	n	\bar{X}	S. D.	F	p
3.50 – 4.00	28	4.17	0.42		
3.00 – 3.49	35	3.96	0.39	1.770	0.161
2.50 – 2.99	8	4.01	0.40		
ต่ำกว่า 2.50	2	4.32	0.07		

จากตารางที่ 4.44 พบว่าโดยภาพรวม นักศึกษาปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.50 – 4.00 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 นักศึกษาปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ย 3.00 – 3.49 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.96 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.39 นักศึกษาปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ย 2.50 – 2.99 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.01 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.40 ส่วนนักศึกษาปัจจุบันที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.07 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่า นักศึกษาปัจจุบันที่มีระดับเกรดเฉลี่ยต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.770, p = .161$)

ตารางที่ 4.45 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามอาชีพในอนาคต

อาชีพ	n	\bar{X}	S. D.	F	p
สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ	39	4.05	0.42		
สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชน	3	4.20	0.56		
ทำงานสอนอื่น ๆ	4	4.16	0.38	1.591	0.175
ทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอน	3	3.47	0.48		
กำลังศึกษาต่อ	23	4.10	0.34		

จากตารางที่ 4.45 พบว่าโดยภาพรวม นักศึกษาปัจจุบันที่คาดว่าจะสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐ ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.42 นักศึกษาปัจจุบันที่คาดว่าจะสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาเอกชนให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.56 นักศึกษาปัจจุบันที่คาดว่าจะทำงานสอนอื่น ๆ ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.16 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.38 นักศึกษาปัจจุบันที่คาดว่าจะทำงานอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับการสอนให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.47 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.48 ส่วนนักศึกษาปัจจุบันที่คาดว่าจะศึกษาต่อให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.34 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่านักศึกษาปัจจุบันที่มีอาชีพต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = 1.591, p = .175$)

ตารางที่ 4.46 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของความเหมาะสมของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษ โดยภาพรวม จำแนกตามระดับเงินเดือนที่ต้องการ

เงินเดือน	n	\bar{X}	S. D.	F	p
8,001 – 12,000 บาท	14	4.12	1.46		
12,001 – 14,000 บาท	13	4.02	1.42	0.238	0.789
มากกว่า 14,000 บาท	45	4.04	1.39		

จากตารางที่ 4.46 พบว่าโดยภาพรวม นักศึกษาปัจจุบันที่ได้รับเงินเดือน นักศึกษาปัจจุบันที่ต้องการเงินเดือน 8,001 – 12,000 บาท ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.12 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.46 นักศึกษาปัจจุบันที่ต้องการเงินเดือน 12,001 – 14,000 บาทให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.02 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.42 ส่วนนักศึกษาปัจจุบันที่ต้องการ

เงินเดือนมากกว่า 14,000 บาท ให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.๘ ส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.39 และผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยพบว่านักศึกษาปัจจุบันที่มีระดับเงินเดือนต่างกันให้คะแนนความเหมาะสมของหลักสูตรภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($F = .238, p = .789$)

นอกจากนี้ยังมีข้อเสนอแนะจากนักศึกษาปัจจุบันจากแบบสอบถาม (ภาคผนวก 4.3 ข้อเสนอแนะจากบัณฑิตและนักศึกษาปัจจุบัน) ข้อเสนอแนะที่มีความถี่มากที่สุดคือ อาจารย์ชาวต่างประเทศในระยะเวลาหลังไม่มีคุณภาพเพียงพอในการสอน ไม่เตรียมสอน หรือวิธีสอนไม่ถูกต้อง การประเมินผลการสอนของอาจารย์มิได้ไปปรับปรุงอย่างที่เราจะเป็น นอกจากนี้ มีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลำดับของวิชาที่ควรเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา และวิชาที่ควรมีการปรับปรุงทั้งในเรื่องของเนื้อหาวิชา การสอนของอาจารย์ เป็นต้น

5. ผู้ใช้บัณฑิต

ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามแก่ผู้ใช้บัณฑิต โดยส่งผ่านไปยังบัณฑิตผู้มาร่วมรับพระราชทานปริญญาบัตร ประจำปีการศึกษา 2551 (จัดเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2552) จำนวน 28 คนและทางผู้ใช้บัณฑิตตอบแบบสอบถามแล้วส่งกลับมาเองทางไปรษณีย์ แต่ได้รับคืนมาเพียง 11 ชุด โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 3 องค์ประกอบด้วยกันคือคุณลักษณะบัณฑิต (PD3) ผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต (IP1) และความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต(IP2) โดยแสดงผลข้อมูลในตารางดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.47 สถานภาพทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิตที่ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
1. สถานภาพ	นายจ้าง	9	81.82
	อาจารย์ที่ปรึกษา	2	18.18
รวม		11	100.00
2. อายุ	30 - 40 ปี	4	36.36
	41 - 50 ปี	3	27.27
	มากกว่า 50 ปี	4	36.36
รวม		11	100.00
3. ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี	2	18.18

สถานภาพทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
	ปริญญาโท	7	63.64
	ปริญญาเอก	2	18.18
รวม		11	100.00
4. ประเภทของ หน่วยงาน	รัฐบาล	8	72.73
	เอกชน	3	27.27
รวม		11	100.00
5. ปัจจัยสำคัญในการรับ บัณฑิตเข้าทำงาน หรือศึกษาต่อ	ระดับการศึกษา	6	17.65
	สาขาที่จบการศึกษา	9	26.47
	สถาบันที่จบการศึกษา	4	11.76
	บุคลิกภาพ	4	11.76
	ความรู้ทางวิชาการ	7	20.59
	ความสามารถพิเศษ	4	11.76
รวม		34	100.00

จากตารางที่ 4.47 จากการสอบถามผู้ใช้บัณฑิต จำนวน 11 คน พบว่าผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่เป็นนายจ้าง จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 81.82 และอาจารย์ที่ปรึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 18.18

เมื่อพิจารณาอายุ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่มีอายุ 30-40 ปี และอายุมากกว่า 50 ปี มีจำนวน 4 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 36.36 และอายุ 41-50 ปี จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษา พบว่าผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 63.64 จบการศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาเอก จำนวน 2 คนเท่านั้น คิดเป็นร้อยละ 18.18

เมื่อพิจารณาประเภทของหน่วยงาน พบว่าผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่อยู่ในเป็นหน่วยงานของรัฐบาล จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 72.73 และเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 27.27

เมื่อพิจารณาปัจจัยสำคัญในการรับบัณฑิตเข้าทำงานหรือศึกษาต่อ พบว่าปัจจัยในการพิจารณาที่ผู้ใช้บัณฑิตส่วนใหญ่เลือกคือสาขาที่จบการศึกษา จำนวน 9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 34 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 26.47 รองลงมาคือความรู้ทางวิชาการ จำนวน 7 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 20.59 ระดับการศึกษา จำนวน 6 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 17.65 และสุดท้ายคือสถาบันที่จบการศึกษา บุคลิกภาพและ ความสามารถพิเศษ จำนวน 4 คะแนนเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 11.76

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร

ตารางที่ 4.48 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิต

ด้าน	\bar{X}	SD.	ระดับ
1. ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต	4.02	0.39	มาก
1.1 บัณฑิตมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.18	0.40	มาก
1.2 บัณฑิตมีความสามารถในการปรับปรุงพัฒนางาน/การศึกษาได้อย่างต่อเนื่อง	3.91	0.54	มาก
1.3 บัณฑิตมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ จัดระบบการทำงาน/การศึกษา	3.91	0.54	มาก
1.4 บัณฑิตมีความใฝ่ศึกษาเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.09	0.70	มาก
2. ทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต	4.00	0.32	มาก
2.1 บัณฑิตมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์สื่ออื่น ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.09	0.70	มาก
2.2 บัณฑิตมีทักษะการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร	3.91	0.54	มาก
2.3 บัณฑิตมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร	3.73	0.65	มาก
2.4 บัณฑิตมีทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม	4.18	0.40	มาก
2.5 บัณฑิตมีสติ วิจารณ์ญาณและความสามารถในการแก้ปัญหา	4.09	0.70	มาก
3. บุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต	4.18	0.34	มาก
3.1 บัณฑิตมีภาวะความเป็นผู้นำ	3.64	0.50	มาก
3.2 บัณฑิตมีมนุษยสัมพันธ์และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้	4.55	0.52	มากที่สุด
3.3 บัณฑิตมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.55	0.52	มากที่สุด
3.4 บัณฑิตมีความสุภาพนอบน้อม วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ	4.55	0.52	มากที่สุด
3.5 บัณฑิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.64	0.67	มาก
4. คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ	4.40	0.45	มากที่สุด
4.1 บัณฑิตมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย	4.55	0.52	มากที่สุด
4.2 บัณฑิตมีความเสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กร	4.00	0.45	มาก
4.3 บัณฑิตมีจิตสำนึกสาธารณะ	4.27	0.65	มากที่สุด

ด้าน	\bar{X}	SD.	ระดับ
4.4 บัณฑิตเป็นผู้ตรงต่อเวลา	4.55	0.69	มากที่สุด
4.5 บัณฑิตมีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.64	0.50	มากที่สุด
4.6 บัณฑิตมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน/การศึกษา	4.36	0.50	มากที่สุด
โดยภาพรวม	4.17	0.30	มาก

จากตารางที่ 4.48 โดยภาพรวม พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.17, SD. = 0.30$) โดยด้านที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตมากที่สุดคือด้านคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณในวิชาชีพ ($\bar{X} = 4.40, SD. = 0.45$) ซึ่งอยู่ระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต ($\bar{X} = 4.18, SD. = 0.34$) ถัดมาคือด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต ($\bar{X} = 4.02, SD. = 0.39$) และสุดท้ายคือด้านทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต ($\bar{X} = 4.00, SD. = 0.32$) ซึ่งอยู่ระดับมาก โดยมีรายละเอียดรายด้าน ดังนี้

เมื่อพิจารณาด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02, SD. = 0.39$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจมากที่สุดคือบัณฑิตมีความรู้ความสามารถเพียงพอในการปฏิบัติงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 4.18, SD. = 0.40$) รองลงมาคือบัณฑิตมีความใฝ่ศึกษาเรียนรู้วิทยาการใหม่ ๆ เพื่อใช้ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 4.09, SD. = 0.70$) และสุดท้ายคือบัณฑิตมีความสามารถในการปรับปรุงพัฒนางาน/การศึกษาได้อย่างต่อเนื่องและบัณฑิตมีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ จัดระบบการทำงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 3.91, SD. = 0.54$)

เมื่อพิจารณาด้านทักษะที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00, SD. = 0.32$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจมากที่สุดคือบัณฑิตมีทักษะการทำงานเป็นทีม ($\bar{X} = 4.18, SD. = 0.40$) รองลงมาคือ บัณฑิตมีทักษะการใช้คอมพิวเตอร์/สื่ออื่น ที่เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา และบัณฑิตมีสติ วิจารณ์ญาณและความสามารถในการแก้ปัญหา ($\bar{X} = 4.09, SD. = 0.70$) ถัดมาคือบัณฑิตมีทักษะการใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.91, SD. = 0.54$) และสุดท้ายคือบัณฑิตมีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศในการติดต่อสื่อสาร ($\bar{X} = 3.73, SD. = 0.65$)

เมื่อพิจารณาด้านบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อการปฏิบัติงาน/ การศึกษาของบัณฑิต พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.18, SD. = 0.34$) โดยข้อที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจมากที่สุดมี 3 ข้อคือบัณฑิตมีมนุษยสัมพันธ์และสามารถปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ได้บัณฑิตมีความมุ่งมั่นในการปฏิบัติงาน/การศึกษาและบัณฑิตมีความสุภาพอ่อนน้อม วางตัวเหมาะสมกับกาลเทศะ ($\bar{X} = 4.55, SD. = 0.52$) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด

รองลงมาคือบัณฑิตมีภาวะความเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 3.64, SD. = 0.50$) และบัณฑิตมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.73, SD. = 0.67$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาด้านคุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณในวิชาชีพ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจต่อบัณฑิตอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40, SD. = 0.45$) โดยข้อที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจมากที่สุดคือบัณฑิตมีความซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 4.64, SD. = 0.50$) รองลงมาคือบัณฑิตมีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.55, SD. = 0.52$) และบัณฑิตเป็นผู้ตรงต่อเวลา ($\bar{X} = 4.55, SD. = 0.69$) บัณฑิตมีระเบียบวินัยในการปฏิบัติงาน/การศึกษา ($\bar{X} = 4.36, SD. = 0.50$) ถัดมาคือบัณฑิตมีจิตสำนึกสาธารณะ ($\bar{X} = 4.27, SD. = 0.65$) ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และสุดท้ายคือบัณฑิตมีความเสียสละและอุทิศตนให้กับองค์กร ($\bar{X} = 4.00, SD. = 0.45$) ซึ่งอยู่ในระดับมาก

ตอนที่ 3 ผลการปฏิบัติงาน/การศึกษา ของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ตารางที่ 4.49 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ด้าน	ผลการปฏิบัติงาน			ความพึงพอใจ		
	\bar{X}	SD.	ระดับ	\bar{X}	SD.	ระดับ
ผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา	4.00	0.63	มาก	3.91	0.83	มาก
ผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	4.27	0.65	มากที่สุด	3.31	0.83	มาก
ผลงานมีความประณีต	4.00	0.45	มาก	3.82	0.60	มาก
ผลงานแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.91	0.54	มาก	3.91	0.70	มาก
มีการนำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง	3.73	0.47	มาก	3.55	0.69	มาก
โดยภาพรวม	3.98	0.29	มาก	3.82	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.49 โดยภาพรวม พบว่าผลการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตอยู่ในระดับดีมาก ($\bar{X} = 3.98, SD. = 0.29$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผลการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตข้อที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงที่สุดคือผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ($\bar{X} = 4.27, SD. = 0.65$) อยู่ในระดับดีมากที่สุด รองลงมาคือผลงานมีความประณีต ($\bar{X} = 4.00, SD. = 0.45$) และผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา ($\bar{X} = 4.00, SD. = 0.63$) ถัดมาคือผลงานแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.91, SD. = 0.54$) และสุดท้ายคือมีการนำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.73, SD. = 0.47$)

เมื่อพิจารณาความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อผลการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิต โดยภาพรวมพบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82, SD. = 0.65$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจผลการปฏิบัติงาน/การศึกษาของบัณฑิตอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจมากที่สุดคือผลงานแสดงออกถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 3.91, SD. = 0.70$) และผลงานเสร็จตามกำหนดเวลา ($\bar{X} = 3.91, SD. = 0.83$) รองลงมาคือผลงานมีความประณีต ($\bar{X} = 3.82, SD. = 0.60$) ถัดมาคือมีการนำผลงานมาประเมินและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.55, SD. = 0.69$) และสุดท้ายคือผลงานมีคุณภาพและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน ($\bar{X} = 3.31, SD. = 0.83$)

6. ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

นอกจากกลุ่มตัวอย่างข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรจำนวน 4 ท่านคือ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ฝ่ายวิชาการ รองคณบดีคณะศึกษาศาสตร์ฝ่ายบริหาร และหัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและวิเทศน โดยประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมิน 4 องค์ประกอบคือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (I5) งบประมาณในการผลิตบัณฑิต (I6) และการบริหารหลักสูตร (PC6) บทสรุปจากบทสัมภาษณ์ (ภาคผนวก 4.4 บทสัมภาษณ์ผู้บริหารคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร) มีดังนี้

6.1 สภาพแวดล้อมทางกายภาพ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ (I5)

คณะควรมีการวางแผนเป้าหมายในการพัฒนาเทคโนโลยี ต้องมีการพัฒนาระบบ IT เพื่อใช้ในการสำหรับการเรียนการสอน วิชา scroll course สามารถจัดการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ตได้โดยจัดทำเนื้อหาเป็น e-learning ผู้บริหารทุกท่านเห็นตรงกันว่า ทุกห้องเรียนควรมี visualiser, LCD projector, notebook computer ติดตั้งครบทุกห้องเรียนทุกระดับการศึกษาด้วย ไม่ต้องมีการเขียนแบบฟอร์มทุกครั้ง อาจารย์บางคนเขียนจองใช้ตลอดเทอม แต่ใช้จริงมีก็ครั้ง ทำให้เกิดความไม่สะดวกต่อผู้อื่น อย่างไรก็ตาม หากติดตั้งหมดแล้วต้องมีการบำรุงรักษาให้ดี ไม่ให้นักศึกษามาใช้เล่นในเรื่องอื่นที่ไม่ใช่เกี่ยวกับการศึกษา หรือบางครั้งอาจารย์จะนำคอมพิวเตอร์ของตนเองมา ก็ควรมีสายต่อคอยบริการ ไม่ต้องเขียนแบบฟอร์มอีก อันที่จริงในบางห้องที่มีการติดตั้งอุปกรณ์แล้ว อาจารย์ก็สามารถนำเครื่องคอมพิวเตอร์โน้ตบุคของตนเองต่อได้เลยโดยไม่ต้องเขียนแบบฟอร์ม ขณะนี้อาคารศึกษา 3 ทุกห้องมีอุปกรณ์ดังกล่าวครบหมดแล้ว คณะถึงเห็นว่าบางห้องที่ยังไม่มีสามารถเรียกใช้บริการแบบเคลื่อนที่ได้เพื่อการใช้งานสูงสุด ไม่ใช่ติดตั้งอุปกรณ์ถาวรในห้องประชุมเหมือนบางสาขาวิชาแต่การใช้งานน้อยไม่คุ้มค่าเครื่องที่มูลค่ากว่าห้าหมื่นบาท ในอนาคตคณะมีนโยบายติดตั้งทุกห้องเรียน แต่ต้องบริหารงบรายได้เองเนื่องจากทางมหาวิทยาลัยหรือรัฐบาลตัดงบ ICT

คณะมีการวางระบบอินเทอร์เน็ตครบทุกห้องเรียน มีเครื่องส่งสัญญาณแบบไร้สาย 11 จุดครอบคลุม 3 อาคาร และมีเต้าเสียบสำหรับระบบแลนค์ 360 จุด อาจารย์เพียงแค่นำสายเคเบิลต่อกับคอมพิวเตอร์ได้โดยมีความสะดวกสบายต่อการเรียนการสอน และการค้นคว้า

หนังสือตำราไม่เคยพอเนื่องจากถูกจำกัดงบประมาณ ทั้งที่มีหลักสูตรหลากหลาย ทางคณะก็ไม่อนุญาตให้ใช้งบพัฒนาบุคลากรในการซื้อตำราโดยมีคำอธิบายว่า หากต้องการใช้งบ 4,500 บาทนี้ซื้อหนังสือจริงทางคณะก็ไม่ขัดข้อง แต่อาจจะมีอาจารย์บางท่านที่ใช้งบเนื่องจากต้องการรักษาสิทธิมากกว่าอย่างไรก็ตาม ควรมีระบบมติของคณะในการสั่งซื้อหนังสือ หากมีประโยชน์จริงก็สามารถซื้อได้ แต่หากซื้อมาแล้วมิได้อ่านเลยก็ไม่สมควร งบประมาณบุคลากรอาจถูกใช้ทดแทนด้านอื่นที่ขาดแคลนด้านวิทยานิพนธ์ หรือรายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยศิลปากรมีแต่บทคัดย่อไม่มีรายงานฉบับเต็ม ควรจัดงบประมาณหาซื้อฐานข้อมูลที่ดีๆ สำหรับการค้นคว้าระดับปริญญาโท เอก ซึ่งในปัจจุบันมีข้อมูลสืบค้นไม่เพียงพอ หรือให้มีบริการมีข้ามมหาวิทยาลัย หรือจัดทำในรูปแบบของ e-book อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารบางท่านให้ความเห็นว่าระบบ e-library ของสำนักหอสมุดมีบริการระบบฐานข้อมูลที่ทันสมัย และจำนวนเพียงพอสำหรับการค้นคว้า มีผู้บริหารบางท่านให้ข้อสังเกตว่า มีการตัดงบประมาณแผ่นดินสำหรับกาซื้อตำราหนังสือ หรือสมาชิกระบบฐานข้อมูลต่างประเทศทุกปี ทางคณะต้องพึงบรยายได้ของตนเองเป็นส่วนใหญ่

สำหรับศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการนำเสนอปัญหาสองประเด็นคือ การขาดอุปกรณ์เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ หรือซอฟต์แวร์ที่ทันสมัย ประเด็นที่สองคือ จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์มีเพียงพอแล้วแต่ต้องมีการอัปเดตทุกเครื่อง ทางคณะได้ทำการสำรวจพบว่า จำนวนคอมพิวเตอร์ที่เพียงพอคือ 1 เครื่องต่อ 5-6 คน อันที่จริงศูนย์คอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัยน่าจะรับภาระตรงนี้ แต่นักศึกษาส่วนใหญ่เรียนที่คณะจึงต้องการสืบค้นข้อมูลที่คณะ จึงอยากเสนอให้แบ่งรายได้ที่ศูนย์คอมฯ เก็บจากนักศึกษาหัวละ 500 บาทต่อปีให้คณะบริหารบ้างจึงจะมีงบรายได้เพียงพอแต่ต้องมีแผนรองรับมิฉะนั้นทางมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้วางกรอบใหญ่จะไม่อนุมัติ มีข้อเสนอแนะว่า หากต้องการพัฒนาด้านนี้ต้องเน้นที่ผลลัพธ์มากกว่าขั้นตอนเพื่อให้ได้หน่วยงานที่เข้มแข็งทั้งระดับสหควิชา และคณะ หากเน้นที่เอกสาร ขั้นตอนมากเกินไป ความคล่องตัวในการบริหารก็ไม่ปรากฏ ข้อเสนอแนะในการใช้ศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเองได้แก่ ห้องมีอาจจะคับแคบบ้าง แต่ที่ดึงดูดสร้างความสะดวกสบายแต่ผู้ใช้บริการเพราะอยู่ชั้นหนึ่งของอาคารศึกษา 3 อาจารย์ต้องจัดเอกสารประกอบการสอนของตนเข้าไปที่ศูนย์แล้วมอบหมายงานให้นักศึกษาไปค้นคว้าด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังสามารถให้นักศึกษาค้นระบบอินเทอร์เน็ตโดยห้ามมิให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการ chat อย่างเดียว และควรเพิ่มจำนวนคอมพิวเตอร์สำหรับนักศึกษาได้พิมพ์งาน ทำงานของตนเองอีกด้วย เพราะปัจจุบันมีจำนวนไม่เพียงพอ นอกจากนี้ในศูนย์ควรเพิ่มอุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ต่อไปนี้ CD หรือ DVD สำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ นิตยสาร เอกสารประกอบการสอนจากอาจารย์ทุกท่าน ตัวอย่างงานที่ได้รับมอบหมาย มีหนังสือ ตำราเฉพาะวิชาศึกษาศาสตร์ที่นักศึกษาสามารถยืมได้ สำเนาวิทยานิพนธ์ของทุกสาขา ภาควิชา

ในคณะเพื่อให้นักศึกษาทุกคนมีสิทธิ์ค้นคว้าและสะดวกกว่าเดินทางไปอาคาร 50 ปีชั้น 7 (บัณฑิตวิทยาลัยผู้รวบรวมวิทยานิพนธ์ทั้งหมด)

นอกจากนี้ควรจัดพื้นที่สำหรับการสอนเสริม โดยรุ่นพี่จะนัดเวลาเป็นชั่วโมงสอนเสริมให้รุ่นน้องที่ตกวิชานั้นจำนวนมาก และรุ่นพี่จะได้รับค่าจ้างเล็กน้อยโดยอาจจะใช้งบรายได้ของคณะ

ในเรื่องห้องเรียน ห้องประชุม/สัมมนา สถานที่จัดกิจกรรม โຕ้ะ เก้าอี้ ขณะนี้สภาพดีกว่าอดีตมาก เพราะมีอาคารศึกษา 3 ชั้นมา อย่างไรก็ตามมีข้อจำกัดที่คณะยังไม่มีห้องบรรยายสำหรับ 100 คนขึ้นไป ทางคณะมีแผนการสร้างอาคารเพิ่มและทำห้องบรรยายดังกล่าวข้อจำกัดอีกประการคือ ห้องประชุมนักศึกษาทั้งหมดเช่นระดับปริญญาตรีมีประมาณหนึ่งพันคน กิจกรรมที่ต้องมีนักศึกษาทุกระดับมาร่วมกันเช่นพิธีไหว้ครู คณะต้องใช้ศูนย์ศิลปวัฒนธรรมแทน ข้อเสนออื่นๆได้แก่ ควรจัดโຕ้ะที่นักศึกษาสามารถทำกิจกรรมกลุ่มย่อยได้ เช่น โຕ้ะที่จัดมุมเข้าหากันมีคอมพิวเตอร์ทุกตัว และนักศึกษานั่งผลิตงานกลุ่มย่อยได้ทันที ในภาควิชาหรือคณะก็ดีจะมีสภาพการจัดโຕ้ะเก้าอี้เป็นแบบการบรรยายกลุ่มใหญ่เป็นหลัก

นอกจากเรื่องการเรียนรู้แล้ว มีข้อเสนอแนะให้จัดสถานที่สำหรับนักศึกษาทุกระดับปริญญาได้พบปะพูดคุยกัน หรือเพื่อให้มานั่งพักก่อนก่อนหรือหลังเข้าเรียน

สำหรับประเด็นเรื่องห้องพักอาจารย์ มีข้อเสนอแนะว่า อาจารย์หนึ่งท่านควรมีห้องพักเป็นของตนเองหนึ่งห้องจะได้มีความเป็นส่วนตัว แล้วควรมีห้องสำหรับให้อาจารย์ได้พบปะสังสรรค์กัน ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนมีภาควิชาที่มีอาจารย์จำนวนมากที่สุด หากต้องการผลักดันนโยบายนี้ต้องขอสถานที่ที่คณะเพิ่ม ส่วนทางคณะก็มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ควรมีหลักการ 4 ประการสำหรับอาจารย์คือ เพียงพอ สะดวก สะอาด และปลอดภัย อันหมายถึง ห้องพักอาจารย์ สถานที่ทำงาน และที่พักรักษา โดยเฉพาะสำหรับอาจารย์ใหม่ หากคณะสามารถผลักดันแผนการสร้างอาคารใหม่ได้ จะแก้ปัญหาด้านปัจจัยทางกายภาพได้มาก ทั้งเรื่องที่จอดรถ ห้องเรียน ห้องกิจกรรมสำหรับนักศึกษา ห้องเช่าสำหรับอาจารย์ เป็นต้น เมื่อสวัสดิการดี คณะก็จะสามารถดึงอาจารย์ที่มีความสามารถสูงมาทำงานได้

6.2 งบประมาณในการผลิตบัณฑิต(16)

ภาควิชาจะมีงบรายได้เท่านั้นในการบริหารจัดการ ซึ่งนับจากการศึกษาระดับปริญญาตรี ส่วนใหญ่จัดสรรตามแผนยุทธศาสตร์ของภาควิชา อย่างเช่นสำหรับการพัฒนาอาจารย์ การศึกษาคูงาน หรือให้เงินทุนอาจารย์สำหรับการนำเสนอผลงาน นอกจากนี้ จัดสรรสำหรับการปรับปรุงสิ่งแวดล้อมด้านกายภาพต่างๆ จัดเครื่องคอมพิวเตอร์ให้อาจารย์ มีทิวทัศน์แผนการต่อไปว่า จะจัดให้มีห้องทดลองสอน (Micro teaching lab) เพราะหัวใจของภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอนคือการฝึกสอน และจะจัดให้มีห้องศูนย์หลักสูตร ซึ่งจะรวบรวมแบบเรียน ตำราตัวอย่างสื่อการสอนทุกสาขาวิชา ซึ่ดีแผนการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาสามารถทำการค้นคว้า เติมนิเทศสอน จัดทำสื่อ

การสอนได้ทันที ในการจัดทำห้องดังกล่าวว่าจะจัดสรรงบรายได้ส่วนหนึ่ง และจะดำเนินการของงบประมาณแผ่นดินอีกส่วนหนึ่ง

ส่วนด้านงบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ คณะเป็นผู้บริหารโดยมีแหล่งที่มาจากค่าลงทะเบียนแต่ละภาค การศึกษาโดยแบ่งเป็น ค่าใช้จ่ายทั่วไปในการจัดสัมมนา ประชุมเกี่ยวกับการฝึกสอน งบช่วยเหลือนักศึกษาโครงการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ และค่าน้ำมันเชื้อเพลิงสำหรับการเดินทางไปเทศของอาจารย์ มีแนวโน้มว่าจะลดลง คณะจึงต้องการงบบสนับสนุนจากแหล่งอื่นเช่น โครงการครุสหกิจโดยส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนในสังกัดเทศบาล แต่คณะก็ต้องสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับโรงเรียนอื่นๆ ที่ไม่มีโครงการครุสหกิจ

ส่วนทางคณะก็พยายามช่วยบริหารงบประมาณด้านบุคลากร เนื่องจากจำนวนอาจารย์ที่เกษียณมีมากกว่า จำนวนอัตราใหม่ที่ได้รับทำให้มีปัญหาตามมาเช่น อาจารย์ไม่เพียงพอสอน บางหลักสูตรต้องปิดตัว อาจารย์ที่ต้องการไปเรียนต่อที่ภาระงานไปไม่ได้ ทางคณะวางแผนให้เปิดหลักสูตรโครงการพิเศษเพิ่มเพื่อจะจะสามารถเลี้ยงตนเองได้ในเมื่องบประมาณแผ่นดินก็ถูกลดลง อีกประการหนึ่งคือ หากจำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่เพียงพอ ทางคณะต้องมีมาตรการรองรับ เช่น ทำสัญญาว่าจ้างอาจารย์ที่เกษียณแล้วมาเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรจะใช้ชื่อเพียงอย่างเดียวไม่ได้ ปัญหาที่ตามมาคือ จำนวนงบที่จะจ้างอาจารย์เหล่านี้ในอนาคตอาจจะไม่เพียงพอ ต้องมีการเปิดหลักสูตรโครงการพิเศษเพิ่มเพื่อหารายได้ ข้อโต้แย้งต่อมาคือ โครงการเหล่านี้จะไม่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย เพราะเกรงว่า นักศึกษาจะรับภาระค่าเล่าเรียนสูง ข้อโต้แย้งคือ โครงการเหล่านี้ได้ประกาศค่าเล่าเรียนพิเศษตั้งแต่เริ่มรับสมัครแล้ว ดังนั้นนักศึกษาจึงทราบความสามารถด้านการเงินของตนก่อนจะสมัคร อีกประการคือ เป็นการเพิ่มโอกาสสำหรับผู้ที่ยากจะเรียนสาขาที่ตนต้องการจริงๆ

ความไม่สมดุลกันระหว่างการบริหารหลักสูตรกับนโยบายของมหาวิทยาลัยคือ เมื่ออาจารย์เกษียณไปแล้ว อัตรากลับไม่ได้รับคืนมาสู่หน่วยงาน การพิจารณาอัตราใหม่ขึ้นอยู่กับค่าเอฟทีเอส (จำนวนนักศึกษาเต็มเวลาต่อจำนวนผู้สอน) ดังนั้น สาขาวิชาที่มีได้เปิดสอนวิชาพื้นฐานที่นักศึกษาจำนวนมากลงทะเบียนก็จะมีค่าเอฟทีเอสต่ำ ทำให้ไม่ได้อัตราเพิ่ม ผู้ให้สัมภาษณ์ไม่สามารถให้ข้อเสนอแนะสำหรับปัญหานี้ได้เนื่องจากเป็นนโยบายระดับมหาวิทยาลัย

6.3 การบริหารหลักสูตร (PC6)

ในระดับปริญญาตรี หลักสูตรที่เปิดควรเป็นไปตามความต้องการของสังคมและประเทศชาติเป็นหลัก ส่วนระดับบัณฑิตศึกษาควรเป็นไปตามความต้องการของผู้เรียนเพราะผู้เรียนระดับนี้ ทราบดีว่าตนเองต้องการพัฒนาศักยภาพด้านใดมากที่สุด ขั้นตอนคือหากวิชาหรือสาขาจะดำเนินการหาความจำเป็น ความต้องการของผู้เรียนสังคมและประเทศชาติ หากอาจารย์ประจำหลักสูตร ร่างหลักสูตร เจริญผู้ทรงคุณวุฒิวิพากษ์ร่างหลักสูตร เป็นต้น ปัญหาปัจจุบันคือ จำนวนอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่เพียงพอ ทางภาควิชาจึงมีนโยบายจัดทำหลักสูตรสหวิทยาการซึ่ง

สามารถดึงบุคลากรจากสาขาอื่นๆ มาร่วมกันเป็นศูนย์กลาง เช่น หลักสูตรปริญญาโทด้านการสอน หลักสูตรปริญญาเอกด้านการสอน

หลักสูตรที่ควรเปิดอย่างเร่งด่วนขณะนี้ คือ การสอนคณิตศาสตร์ และการสอนภาษาอังกฤษเนื่องจากจำนวนครูขาดแคลน วิชาทั้งสองมีความจำเป็นมากเนื่องจากเป็นวิชาพื้นฐานในการคิดคำนวณและการเข้าใจหลักเหตุผลและสำหรับการสื่อสาร

สำหรับการบริหารหลักสูตรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เป็นหน้าที่หลักของประธานสาขา เนื่องจากแต่ละสาขาจะมีกรรมการบริหารหลักสูตรเป็นของตนเองดูแลเรื่องวิชาการ มาตรฐานวิชาชีพเพื่อให้ตรงตามมาตรฐานของสกอ. มีการทำเอกสารมาตรฐานคุณลักษณะอุดมศึกษา (มคอ.) ส่วนหัวหน้าภาควิชาจะช่วยเหลือในด้านการบริหารบุคคล เช่น หาอัตราเพิ่ม เป็นต้น สำหรับปัญหาเรื่องอาจารย์ประจำหลักสูตรไม่เพียงพอ มีข้อเสนอแนะว่า ควรจัดกลุ่มหลักสูตรใหม่เพื่อให้มีจำนวนน้อยลงให้เพียงพอต่อจำนวนอาจารย์ เช่น ศีษาศาสตร์บัณฑิต 5 ปี (โดยมีเอกภาษาไทย ภาษาอังกฤษ สังคมศึกษา) ศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี วิทยาศาสตร์บัณฑิตสำหรับสาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา ส่วนหลักสูตรที่ต้องการปิดจะใช้ระเบียบของมหาวิทยาลัยเช่น หยุครบนักศึกษา 3 ปีการศึกษาติดต่อกัน หรืออาจารย์ประจำหลักสูตรไม่ครบถ้วน

ด้านการประเมินหลักสูตร ภาควิชาได้จัดตั้งคณะกรรมการวิชาภาอันประกอบด้วยอาจารย์จากหลักสูตรต่างของภาควิชา เพื่อโดยดำเนินการเขียนโครงร่างวิจัยเพื่อขอทุน และดำเนินการวิจัยร่วมกัน เพื่อประสิทธิภาพในการทำงานที่ดีกว่าเนื่องจากทุกคนร่วมมือกันแสดงความคิดเห็นในการออกแบบการวิจัย วิเคราะห์ข้อมูล เป็นต้น หลังจากได้ผลการประเมินแล้ว ต้องมีคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร มีข้อเสนอแนะให้เก็บข้อมูลการประเมินจากผู้ใช้บัณฑิตเพราะเป็นผู้ที่จะให้ข้อเสนอแนะถึงคุณภาพของบัณฑิตได้โดยตรง เพื่อให้บัณฑิตมีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดแรงงานได้

มีข้อเสนอแนะสำหรับการประเมินหลักสูตรประการหนึ่งคือ ให้กรรมการบริหารหลักสูตรแต่ละกลุ่มประชุมวางแผน หรือปรึกษาหารือทางออกสำหรับปัญหาที่อาจจะมี ยิ่งประชุมบ่อยครั้งปัญหาที่เกิดขึ้นจะได้รับการแก้ไขอย่างทันท่วงที มิใช่ปล่อยให้ปัญหาซับซ้อนขึ้นจนแก้ไขไม่ทัน เนื่องจากกรรมการไม่เคยประชุมกันเลย **ล**มี การเก็บผลงานนักศึกษาอย่างเป็นระบบ เช่น รางวัลการแข่งขัน การสอบบรรจุในอันดับต้นๆ ส่วนหนึ่งเพื่อใช้ในการประเมินผลสัมฤทธิ์ ของหลักสูตร อีกส่วนหนึ่งเป็นข้อมูลในการประกันคุณภาพการศึกษา

7. ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง

นอกจากนี้แล้ว ผู้วิจัยยังได้ทำการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงเพื่อให้ข้อมูลสำหรับการประเมินหลักสูตรที่ครบถ้วนและรอบด้าน มีการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาระดับผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ

ฝ่ายวิชาการและครูพี่เลี้ยงในสถานศึกษา รวมจำนวน 22 คน จากจำนวนสถานศึกษา 14 แห่ง ซึ่งทั้งหมดเป็นโรงเรียนที่ทางสาขาการสอนภาษาต่างประเทศได้ส่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพในรอบห้าปีของรอบระยะเวลาหลักสูตรตั้งแต่ปีการศึกษา 2547–2551 ได้แก่

1. โรงเรียนเทศบาล 2
2. โรงเรียนเทศบาล 3
3. โรงเรียนเทศบาล 4
4. โรงเรียนเทศบาล 5
5. โรงเรียนทวารวดี
6. โรงเรียนรัตนโกสินทร์
7. โรงเรียนโพรงมะเดื่อวิทยาคม
8. โรงเรียนสามพรานวิทยา
9. โรงเรียนศรีวิชัย
10. โรงเรียนพระปฐมวิทยาลัย
11. โรงเรียนอาชีพเทศบาลนครปฐม
12. โรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย
13. โรงเรียนราชินีบูรณะ
14. โรงเรียนกีฬาเทศบาลนครปฐม

ประเด็นคำถามประกอบด้วยเนื้อหาจากโครงสร้างการประเมินเพียงหนึ่งองค์ประกอบคือ การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (PC3) บทสรุปจากบทสัมภาษณ์ (ภาคผนวก 4.4 บทสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง) มีดังนี้

7.1 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (PC3) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา

- ภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ
- วิธีการประเมินผล
- กระบวนการในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง
- กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศ

7.2 การฝึกประสบการณ์วิชาชีพศึกษาศาสตร์ (PC3) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยง

● ภาระงานที่กำหนดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าภาระงานเหมาะสมแล้ว คือมีภาระงานหลักทั้งสิ้นสี่ด้าน โดยให้เหตุผลว่า ไม่มากหรือไม่น้อยจนเกินไป สำหรับนักศึกษาที่สอน

ระดับช่วงชั้นที่ 1-3 ได้รับการการสอน 8-12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนระดับช่วงชั้นที่ 4 ได้รับการสอน 6-8 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตามประกาศคณะศึกษาศาสตร์ ลงวันที่ 8 มกราคม พ.ศ. 2552 (ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน 2552) นอกจากภาระงานสอนแล้วยังมีภาระงานอื่นๆ อันจะทำให้ให้นักศึกษาได้ฝึกความชำนาญก่อนไปเป็นครูได้แก่ งานวิจัย ด้านบุคลิกภาพ สังคมคุณธรรม จริยธรรม นอกจากภาระงานของตนเองแล้วนักศึกษายังช่วยเหลืองาน กิจกรรมของโรงเรียนอีกด้วย

อย่างไรก็ตาม มีผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนที่แสดงความคิดเห็นในทางตรงกันข้าม กล่าวว่าภาระงานไม่เหมาะสม มีเยอะเกินไป และบางภาระงานทำไม่ได้จริงเช่น กิจกรรมที่ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วม วิชาภาษาอังกฤษ ทำได้ยาก บางทีผู้ปกครองมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย บางท่านให้คำแนะนำว่า อยากให้รณรงค์ให้ละเอียดกว่านี้ เช่น ในงานธุรการ นักศึกษาถูกคาดหวังให้ทำอะไรบ้าง

อีกประการคือ ก่อนการกำหนดภาระงานหรือวางแผนการส่งนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพมายัง สถานศึกษา ผู้ให้สัมภาษณ์บางส่วนต้องการให้มีการประชุมหารือกันระหว่างฝ่ายบริหารที่กำหนดนโยบายของทั้งสองหน่วยงานเพื่อให้มีความเข้าใจตรงกัน ทางสถาบันต้นสังกัดของนักศึกษาจะได้บรรลุจุดประสงค์ของการส่งนักศึกษาฝึกสอน ทางสถานศึกษาจะได้รับรู้ทิศทางการทำงานกับนักศึกษาได้ถูกต้อง และระหว่างการฝึกสอนมีข้อเสนอแนะให้นำส่งเอกสารต่างๆ ได้แก่ แบบประเมิน หนังสือแจ้ง ผ่านมายังผู้อำนวยการสถานศึกษา หรือรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการมิใช่ส่งตรงไปยังกลุ่มสาระหรือส่งผ่านมายังนักศึกษาถึงครูพี่เลี้ยงเพื่อทางสถานศึกษาจะได้รับทราบความเปลี่ยนแปลงหรือสถานการณ์ของการฝึกสอนของแต่ละกลุ่มสาระโดยตลอด

- ระยะเวลาของการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ผู้ให้สัมภาษณ์แทบทั้งหมดเห็นพ้องต้องกันว่าระยะเวลาสองภาคการศึกษาสำหรับการฝึกเหมาะสมดีแล้วเพื่อให้นักศึกษาจะได้แกร่งขึ้น ได้ประสบการณ์เพิ่มขึ้น แต่มีประเด็นหนึ่งที่ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนมากไม่เห็นด้วยคือ การที่นักศึกษามาฝึกสอนครั้งแรกในภาคเรียนที่สอง โดยให้เหตุผลว่า ควรให้นักศึกษามาเริ่มสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่หนึ่งเพื่อจะได้มีความต่อเนื่องในการสอน นักศึกษาจะได้รู้จักนักเรียนของตนตลอดสองภาคการเรียน จะสามารถปรับแผนการสอนของตนหากนักเรียนไม่แสดงผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นอกจากนี้ นักศึกษาจะสามารถร่วมพัฒนาหลักสูตรได้หากมาตั้งแต่ภาคเรียนที่หนึ่ง ในงานธุรการ นักศึกษาสามารถอ่านเอกสารแล้วเข้าใจที่มาของเรื่องต่างๆ ได้ หากมาเริ่มตั้งแต่ภาคสองจะตามเรื่องไม่ทัน นอกจากนี้ นักศึกษาจะสามารถทำวิจัยให้เสร็จสมบูรณ์ได้ดีกว่า เพราะสามารถใช้นักเรียนกลุ่มเดิมเป็นกลุ่มตัวอย่าง

อย่างไรก็ตาม มีผู้ให้สัมภาษณ์กลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นเสียงน้อยกว่าให้ความเห็นว่า การที่นักศึกษามาเริ่มฝึกสอนตั้งแต่ภาคเรียนที่สองก็มีประโยชน์เช่น นักศึกษาจะได้เรียนรู้ประสบการณ์จริงของการปรับตัวเมื่อต้องพบปะนักเรียนรุ่นใหม่ นักศึกษาได้สอนนักเรียนสองรุ่นได้ความแปลกใหม่ ครูพี่เลี้ยงก็ได้ประโยชน์เพราะจะได้รู้จักนักเรียนของตนเองก่อนในภาคเรียนที่หนึ่ง พอนักศึกษามาในภาคที่สองครูพี่เลี้ยงก็จะสามารถอธิบายพฤติกรรมของนักเรียนตนได้ดีกว่า

- วิธีการประเมินผล ความเห็นของผู้ให้สัมภาษณ์แบ่งออกเป็นสองฝ่ายอย่างเห็นได้ชัด กลุ่มหนึ่งเห็นด้วยกับวิธีการประเมินผล โดยมุ่งไปที่ประเด็นนี้ว่า นักคะแนน โดยครูพี่เลี้ยงมีน้ำหนักคะแนนร้อยละ 40 แต่อาจารย์นิเทศก์มีร้อยละ 60 แบบประเมินมีรายละเอียดดี ชัดเจนเพราะแบ่งเป็นรายชื่อ นักศึกษาสามารถปฏิบัติได้ง่าย แต่มีข้อเสนอแนะตรงที่แบบประเมินการสอนของวิชาเอกภาษาอังกฤษเป็นภาษาอังกฤษ บางทีครูพี่เลี้ยงไม่กล้าเขียนความคิดเห็นเพิ่มเนื่องจากกลัวผิด

ผู้ให้สัมภาษณ์อีกกลุ่มหนึ่งในจำนวนเท่าๆ กันไม่เห็นด้วยกับน้ำหนักคะแนนที่กำหนดมา โดยแนะนำว่าควรจะมีน้ำหนักเท่ากันที่ร้อยละ 50 หรือบางคนเสนอให้ครูพี่เลี้ยงมีน้ำหนักมากกว่าที่ร้อยละ 60 โดยให้เหตุผลว่า นักศึกษาอยู่ฝึกสอนกับครูพี่เลี้ยงมากกว่า อาจารย์นิเทศก์มานิเทศเฉพาะการสอนกับวิจัยเท่านั้น เหตุใดจึงมีน้ำหนักมากกว่า โดยครูพี่เลี้ยงบางท่านให้ความเห็นว่า ครูพี่เลี้ยงควรมีส่วนร่วมในการสอบสอน งานวิจัยของนักศึกษา เพราะครูพี่เลี้ยงสามารถให้คำแนะนำเรื่องหัวข้อ เพื่อให้ตรงกับความต้องการของนักเรียนและเป็นประโยชน์สูงสุดต่อการเรียนการสอน

คำแนะนำอื่นๆ ได้แก่ งานวิจัยควรให้เป็นงานเล็กๆ สามารถดำเนินการให้เสร็จในภาคการศึกษาเดียว ให้อยู่ในระยะสอนกลุ่มนักเรียนเดิม อยากให้ทางคณะมีหนังสือกำกับทางโรงเรียนถึงจำนวนชั่วโมงสอนของนักศึกษา เพราะครูพี่เลี้ยงบางท่านให้สอนเกินกว่าที่กำหนดมา อยากให้เพิ่มการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างนักศึกษาและนักเรียน เพราะนักศึกษาบางคนให้คำแนะนำดีมากแก่นักเรียนหลังเลิกเรียน คอยช่วยเหลือตลอดจนทำให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ

- กระบวนการในการนิเทศของครูพี่เลี้ยง ความเห็นทั้งหมดเป็นไปในทางบวก ผู้ให้สัมภาษณ์เห็นว่าเหมาะสมแล้วที่จะให้ทำการประเมิน 3 ครั้งต่อหนึ่งภาคการศึกษา อย่างไรก็ตาม ผู้ให้สัมภาษณ์ได้ให้คำแนะนำหรือเฝ้าสังเกตการณ์สอนของนักศึกษาตลอดเวลา โดยในช่วงแรกจะช่วยจัดการห้องเรียน คอยดูแลนักเรียนให้เรียบร้อยตั้งใจเรียน นอกจากนี้ในช่วงแรก ครูพี่เลี้ยงจะให้นักศึกษามาสังเกตการณ์สอนหรือมีหน้าที่ช่วยสอนก่อน หากมีการสอนผิดพลาดก็จะให้คำแนะนำนอกห้องเรียน เมื่อสังเกตการณ์สอนหรือช่วยสอนระยะหนึ่งก็จะให้สอนเต็มตัว มีการส่งแผนการจัดการเรียนรู้ที่ครูพี่เลี้ยงสอนเสมอ

ปัญหาที่พบในเรื่องนี้ได้แก่ ครูพี่เลี้ยงกังวลว่า พื้นฐานของนักเรียนในสถานศึกษาของตนเป็นปัญหาหนัก จนอาจจะทำให้นักศึกษาไม่ประสบผลสูงสุดในการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อย่างไรก็ตาม ครูพี่เลี้ยงผู้มีประสบการณ์มากกว่าก็จะสามารถให้คำแนะนำได้ ปัญหาอีกประการคือเวลาสอนของนักศึกษากับครูพี่เลี้ยงตรงกันในบางวิชา จึงทำให้ไม่สามารถเข้านิเทศนักศึกษาได้เต็มเวลา อีกประการคือ นักศึกษาไม่ส่งแผนการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้าทำให้ไม่ทราบข้อผิดพลาดก่อนสอนจริง

- กระบวนการในการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์ ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นว่าการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์เหมาะสมดีแล้ว คือนักศึกษาออกเป็นสายต่างๆ มีอาจารย์นิเทศก์ประจำแต่ละสายประมาณสายละ 4 คน มี

การนิเทศประมาณเดือนละครั้งทำให้นักศึกษากระตือรือร้นตลอดเวลา การที่นักศึกษาแต่ละคนได้รับการนิเทศจากอาจารย์หลายคนมีผลดีคือ จะพบรูปแบบการประเมินที่หลากหลาย ครอบคลุม คะแนนจากหลายคนทำให้มีความเที่ยงธรรมมากกว่าจากอาจารย์คนเดียว

ในทางตรงกันข้าม การที่มีอาจารย์หลายคนมานิเทศก็ได้รับความคิดเห็นที่แตกต่างจากครูพี่เลี้ยงเช่นกัน โดยกล่าวว่า อาจารย์นิเทศแต่ละคนมีมุมมองแตกต่างกัน บางคนไม่ให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในการสอนเลย อันทำให้นักศึกษาและนักเรียนอึดอัดเนื่องจากพื้นฐานนักเรียนอ่อน แต่ในบางห้องเรียนที่นักเรียนเก่งก็สามารถพูดสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้ตลอด ควรคำนึงถึงความเหมาะสมมากกว่าวางรูปแบบตายตัวบางครั้งอาจารย์คนหนึ่งชอบกิจกรรมอย่างหนึ่ง แต่อาจารย์อีกคนชอบอีกอย่างหนึ่ง นักศึกษาอยู่ตรงกลางจึงรู้สึกลำบากใจในการเปลี่ยนแปลงแผนการสอน ข้อคิดเห็นอีกประการคือ ในบางครั้งพบว่าอาจารย์มานิเทศสองครั้งต่อเดือน ควรจะมาเดือนละครั้งดีกว่า หากคิดจะแนะนำให้อาจารย์คนอื่นมาแทน อาจารย์บางคนให้คะแนนนักศึกษาเข้มงวดมากเกินไป และน่าจะพิจารณาชี้แจงเหตุผลของการให้คะแนนในแต่ละครั้งด้วย ประการสุดท้ายคือ อาจารย์นิเทศก็มีความรู้ในเชิงวิชาการหรือทฤษฎี และอยากให้นักศึกษาสอนตามนั้น แต่ในการปฏิบัติจริงอาจจะเป็นไปไม่ได้เพราะตัวแปรหลากหลายเช่น พื้นฐานของนักเรียน เป็นต้น

สุดท้ายนี้ ผู้ให้สัมภาษณ์ท่านหนึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า นักศึกษามีความพฤติกรรมดีช่วยเหลืองานโรงเรียนดินนอกเหนือจากภาระหน้าที่ของตน การที่มีนักศึกษามาฝึกสอนทำให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์กันมากกว่าการนิเทศอย่างเดียว ครูพี่เลี้ยงก็พลอยได้รับรู้ถึงวิธีการสอน หรือกิจกรรมใหม่ๆ จากนักศึกษานี้เอง

8. การศึกษาจากเอกสาร

กลุ่มตัวอย่างสุดท้ายในการประเมินหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาภาษาอังกฤษคือ เอกสารจากทางคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากรเพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นการประเมิน 3 องค์ประกอบคือ ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา (PC7) ผลสัมฤทธิ์ (PD1) และร้อยละของผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร (PD2) โดยได้นำเสนอข้อมูลดังต่อไปนี้

8.1 ด้านการประกันคุณภาพการศึกษา(PC7)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง) ฉบับปี พ.ศ. 2547 เป็นหลักสูตรที่ปรับปรุงจากหลักสูตรเดิมซึ่งใช้ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2535 เหตุผลของการปรับปรุงหลักสูตรในครั้งนี้คือ เพื่อให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณสมบัติที่จะได้รับใบประกอบวิชาชีพครู ตามหลักเกณฑ์ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และตามแนวทางของมตีสภาคณบดีคณะครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์แห่งประเทศไทย

ไทยในเรื่องการพัฒนากระบวนวิชาให้สูงขึ้น ในการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนั้น คณะกรรมการร่างหลักสูตรอันประกอบไปด้วย ประธานสาขาวิชาการสอนภาษาต่างประเทศ และคณาจารย์สาขาวิชาได้ดำเนินการตามเอกสารคู่มือการเสนอหลักสูตรมหาวิทยาลัยศิลปากร (ยาวลักษณ์ วิถีสวัสดิ์ 2549) เอกสารดังกล่าวได้รับการปรับปรุงเมื่อมิถุนายน 2549 อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรตามเนื้อหาจากเอกสารฉบับเดิมซึ่งยังมีสาระสำคัญตรงกัน

เพื่อให้การปรับปรุงหลักสูตรมีมาตรฐานและเพื่อเป็นการประกันคุณภาพการศึกษา คณะกรรมการได้ดำเนินการตามคู่มือการเสนอหลักสูตรมหาวิทยาลัยศิลปากร โดยมีขั้นตอนการจัดทำหลักสูตรใหม่ดังนี้ (น. 12)

- เสนอหลักสูตรโดยคณะกรรมการร่างหลักสูตร
- เสนอคณะอนุกรรมการพิจารณาหลักสูตรหรือจัดวิพากษ์หลักสูตร
- แก้ไขและปรับแก้หลักสูตร
- เสนอคณะกรรมการประจำคณะ

หลังจากนั้น มีคณะกรรมการอีกหลายชุดพิจารณา อาทิ คณะกรรมการวิชาการ ที่ประชุมคณบดี คณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร สภามหาวิทยาลัย ในระหว่างที่คณะกรรมการแต่ละส่วนพิจารณาและมีข้อเสนอแนะ คณะกรรมการร่างหลักสูตรได้ทำการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ (หลักสูตรปรับปรุง) ฉบับปี พ.ศ. 2547 ได้รับการอนุมัติจากสภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่ 2/๒๕๗ เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2547 (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ พ.ศ. 2547: ปกใน) และท้ายที่สุดเสนอหน่วยงานที่กำกับดูแลคุณภาพการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์พิจารณา

นอกจากนี้แล้ว คู่มือการเสนอหลักสูตรมหาวิทยาลัยศิลปากรได้กำหนดให้มีการประกันคุณภาพของหลักสูตร ซึ่งอย่างน้อยประกอบด้วยประเด็นหลัก 4 ประเด็น (น. 121) คือ

- การบริหารหลักสูตร
- ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน
- การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา
- ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม และ/หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

คณะกรรมการร่างหลักสูตรได้คำนึงถึงประเด็นการประกันคุณภาพการศึกษาจากคู่มือดังกล่าว จึงได้ดำเนินโครงการวิจัยประเมินหลักสูตรนี้ ซึ่งคณะกรรมการได้นำประเด็นหลักทั้งสี่มาพิจารณาในการปรับปรุงครั้งถัดมาเห็นได้จากโครงสร้างประเด็นการประเมินหลักสูตรในบทที่ 1 ของรายงานการวิจัยฉบับนี้

8.2 ผลสัมฤทธิ์ (PD1)

ผลสัมฤทธิ์ในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ หมายความว่าบัณฑิตสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี 2551 และได้สมัครเข้าทำงานในสาขาอาชีพอันเกี่ยวข้องกับหลักสูตรที่ได้เรียนมา โดยมีผลการสำรวจจากการศึกษา

เอกสารการสอบบรรจุของบัณฑิตและจากผลการทำแบบสอบถามของบัณฑิต (รายละเอียดข้างต้น) จะเห็นได้ว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาแล้วทำงานอาชีพครูอาจารย์มีจำนวนทั้งสิ้น 4 คน ในจำนวนนี้มีถึง 23 คนที่ได้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาของรัฐคิดเป็นร้อยละ 82.14 ของจำนวนบัณฑิตทั้งหมด ซึ่งนับว่าหลักสูตรประสบผลสำเร็จอย่างมาก เมื่อบัณฑิตมีคุณภาพและความสามารถมากในระดับอันเป็นที่ยอมรับในสถานศึกษาในกำกับของรัฐ

นอกจากนี้ มีบัณฑิตจำนวน 1 คนที่ทำงานอื่นๆ แต่มีชั่วโมงสอน จำนวน 2 คนที่กำลังศึกษาต่อระดับปริญญาโท และจำนวน 1 คนที่ยังมิได้ทำงานหรือศึกษาต่อ

8.3 ร้อยละของผู้ที่จบการศึกษาตามหลักสูตร(PD2)

จากการศึกษาเอกสารผู้สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา 2551 ผ่านทางเว็บไซต์มหาวิทยาลัยศิลปากร (แสดงหน้าด้านล่าง) พบว่านักศึกษารหัส 47 จำนวนทั้งสิ้น ๒ คนจบการศึกษาตามหลักสูตรคือใช้เวลาทั้งสิ้น ๕ ปี ตั้งแต่ปีการศึกษา 2547 ถึงปีการศึกษา 2551 คิดเป็นร้อยละ 100 ของจำนวนนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษรหัสเดียวกัน นับว่าผลผลิตบัณฑิตประสบผลสำเร็จดีเยี่ยมตามที่ได้คาดหวังไว้

ตารางที่ 4.50 รายชื่อขึ้นทะเบียนบัณฑิตประจำปีการศึกษา 2551

รายชื่อ นศ.

วิทยาเขต พระราชวังสนามจันทร์
ระดับการศึกษา ปริญญาตรี
คณะ ศึกษาศาสตร์
หลักสูตร 1060247 : ภาษาอังกฤษ
ปีการศึกษา 2551
ภาคการศึกษาที่ 2

เลขที่	รหัสประจำตัว	ชื่อ	เกียรติ นิม	วันจบการศึกษา	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
1	0647018	นางสาวดวงจิตร์ สุขภาพสุข	เกียรติ นิมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
2	0647019	นางสาวปิยนุช เทียนชัย อ'	เกียรติ นิมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
3	0647021	นางสาวรวีวรรณ ไยเมือง	เกียรติ นิมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
4	0647022	นางสาววิรัชญา วัฒน'	เกียรติ นิมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
5	0647023	นางสาวศรินทร์ยา แพรกทอง	เกียรติ นิมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต

6	0647024	นายจักรวดี พุ่มเชื้อ	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
7	0647216	นางสาวกัญญาพัฒน์ มามาตร	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
8	0647217	นายกิตติพล ธรรมโห	เกียรตินิยมอันดับ ๑	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
9	0647219	นางสาวชณตพร อารยกุล	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
10	0647220	นายฐานิสร์ณ์ เลขทิพย์	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
11	0647221	นางสาวนัฐธาสินี เบ็ญจกุล	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
12	0647222	นางสาวดวงรัตน์ ทักษิณ	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
13	0647223	นางสาวทิตติยาพร บุตรธรรม	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
14	0647224	นางสาวทิพวรรณ สุหงสา	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
15	0647226	นายธนิต คงเจริญสุข	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
16	0647227	นายธีระรัฐ ทองบุญมา	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
17	0647229	นางสาวนฤทัย เนินทอง	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
18	0647230	นางสาวบัณฑิตา มั่งสาทอง	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
19	0647231	นางสาวเบญจมาภรณ์ ใจหาญ	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
20	0647232	นางสาวศุษา ทิพนตร	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
21	0647233	นางสาวพรพร คำแก่ง	-	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
22	0647234	นางสาวแพรฝ่าย ชัยชาญ	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
23	0647235	นางสาวไพลิน นิธิปัญญา	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
24	0647236	นางสาวมยุรี ทองดี	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
25	0647237	นางสาวณัฐฐา หงษ์อินทร์	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
26	0647240	นางสาวสิริพรรณ สมสาร	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
27	0647241	นางสาวสุนันท์ทิพย์ ยงคง	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต
28	0647242	นางสาวอัจฉริย์ เทศน์	เกียรตินิยมอันดับ๒	8 มีนาคม 2552	ขึ้นทะเบียนบัณฑิต

ที่มา: http://reg.su.ac.th/registrar/graduate_date.asp